ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

ΧΡΟΝΙΑ Ε'. ΑΡΙΘ. [illegible] (46)	ΑΘΗΝΑ 3 ΜΑΡΤΙΟΥ 1929	ΓΡΑΦΕΙΑ ΡΟΜΒΗΣ 2	ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗ ΔΡΧ. 50	ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ: ΣΤ. ΑΛΟΪΖΟΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ: Προτάσεις τῆς Διοικήσεως γιὰ τὴ ΙΒ'. Γεν. Συνέλευση τῆς 10ης Μαΐου.—Κρίσεις, Σημειώσεις.—Ἡγέτης καὶ κυμαινόμενο πλῆθος.—Δημοσιοϋπαλληλικά.—Πρακτικὲς ὁδηγίες.—Ἡ ἐπιμόρφωση τοῦ δασκάλου.—Ἡ Διδ. Ὁμοσπονδία καὶ ἡ Συνομοσπονδία τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων.—Χρήσιμες συμβουλὲς καὶ ὁδηγίες.—Τὶ θὰ γίνονται κι' ὅσα δὲν γίνονται.—Στασιμότητα.—Ἀπ' τὴ Βουλή.—Ἔκκλησις πρὸς τοὺς λειτουργοὺς τῆς Ἐκπαιδεύσεως.—Ἀλληλογραφία.—Στηλη συνδρομῶν.—Ζωὴ Ὁμοσπονδίας.

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

ΓΙΑ ΤΗ ΙΒ' ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΗΣ 10 ΜΑΪΟΥ

Ι. ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ

2 *Μετεκπαίδευση*

α'. Πανεπιστημιακὴ

Ἡ Πανεπιστημιακὴ μετεκπαίδευση συμπληρώνει τὴ μόρφωση τῶν δασκάλων· μᾶς δίνει στελέχη χωρὶς νὰ μᾶς παίρνη τίποτε· δὲν ἐμποδίζει τὴν προαγωγὴ τοῦ Κλάδου μας δίνει τυπικὰ προσόντα γιὰ νὰ διεκδικοῦμε μὲ αὐτὰ ἀνώτερες βαθμίδες γιὰ τὸν κλάδο.

Τὸ σημερινὸ Διδασκαλεῖο καὶ τοῦ μέλλοντος δὲ θὰ μᾶς δώση γιὰ πολὺ καιρὸ ἀκόμη τὸ συγχρονισμένο διδασκαλο. Γιαυτὸ ἡ Διοίκηση προτείνει 1) Νὰ συμπληρωθῆ καὶ νὰ βελτιωθῆ 2) Νὰ ἐπεκταθῆ μὲ ἐπαναφορὰ τοῦ 2145 Νόμου μὲ ἀποστολὲς στὴν Εὐρώπη 3) Νὰ γίνεται καὶ στὸ Πανεπιστήμιο Θεσ)λονίκης ποὺ ἱδρύθηκε κέντρο ἄρτιο.

β' Γεωργικὴ

1) Ν' ἀποβλέπη στὴ μόρφωση τῶν δασκάλων κυρίως τῶν γεωργικῶν περιφερειῶν. 2) Νἆναι γενικὴ γιὰ τοὺς δασκάλους τῶν περιφερειῶν αὐτῶν 3) Νὰ τροποποιηθῆ τὸ ἀναλυτικὸ πρόγραμμα τῶν σχολείων τῶν γεωργικῶν περιφερειῶν καὶ ν' ἀποτελέσουν τὴ βάση τῆς γεν. μόρφωσης τὰ γεωργικὰ μαθήματα 4) Νὰ συμπληρωθῆ τὸ πρόγραμμα τῶν διδασκαλείων τῶν Γεωργικῶν περιφερειῶν μὲ γεωργικὰ μαθήματα.

γ'. Γενικὴ

Ὅταν νομοθετηθῆ τὸ σύγχρονο διδασκαλεῖο θὰ παρέχη τὴ δυνατότητα σὲ ὅλους τοὺς ἀποφοίτους νὰ σταδιοδρομήσουν ὡς τὸν ἀνώτατο βαθμὸ τοῦ Κλάδου. Ὡς τότε μέσα σὲ χρόνια ἰσάριθμα πρὸς τὰ χρόνια τοῦ Διδασκαλείου νὰ συμπληρώσουν σὲ τρίμηνα κάθε χρόνο συνέδρια τὴ μόρφωσή τους, ὅλοι οἱ διδάσκαλοι ποὺ ἔχουν ὡρισμένη ἡλικία καὶ ὑπηρεσία εὐδόκιμη ὥστε μὲ τὴν πρώτη χρονιὰ ποὺ θὰ ἔχωμε τοὺς νέους δασκάλους νἄχωμε παρασκευάση καὶ τοὺς ἄλλους γιὰ νὰ μποροῦμε νὰ τραβήξουμε σὲ μιὰ κοινὴ κατεύθυνση.

ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

ΙΙ.— ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑ

Α'. Ὑπουργεῖο ἐκτελεστικὸς ὀργανισμὸς ποὺ θὰ ***συνενώση*** ὅλες τὶς ἐκπαιδευτικὲς ὑπηρεσίες καὶ τῶν ἄλλων Ὑπουργείων, ὑποκειμενος στὸν ἔλεγχο τῆς Βουλῆς καὶ ἐνεργῶν ὑπὸ τὴν ὥθηση τοῦ Ἀν. Συμβουλίου, ποὺ παρακάτω ἀναφέρομε.

1) Ὑπουργός, παρέχων ἐγγυήσεις ἁρμοδιότητας.

2) Τμῆμα, (ἢ Διεύθυνση) ἐκπαιδεύσεως 1ου βαθμοῦ (κατωτέρας) Νηπιαγωγεῖα, δημ. ἐκπαίδευση, συμπληρωματική, κατώτερη τεχνικὴ ἢ εἰδική.

3) Τμῆμα μέσης, (2ου βαθμοῦ) κλασικὰ γυμνάσια-πρακτικὰ λύκεια-μέσα τεχνικὰ ἢ ἐπαγγελματικὰ σχολεῖα.

4) Τμῆμα ἀνωτάτης, (3ου βαθμοῦ) Πανεπιστήμια-Πολυτεχνεῖα-Ἀνώτ. Σχολαὶ (Γεωπονικὴ-Δασολογικὴ-Ἐμπορικὴ κλπ.)

5) Τμῆμα, Φυσικῆς ἀγωγῆς.

Β'. Ἀνώτατο Συμβούλιο Ἐκπαιδεύσεως, κατευθυντήριος ὀργανισμὸς συγκείμενος κατὰ τὸ 1]3 ἀπὸ ἀντιπροσώπους τοῦ ***Κράτους*** (Βουλῆς, Γερουσίας, Ὑπουργ. Συμβουλίου), κατὰ τὸ 1]3 ἀπὸ ἀντιπροσώπους τοῦ λαοῦ (γονεῖς ἐκλεγομένους ἀπὸ τὰ λαϊκὰ μέλη τῶν περιφερειακῶν καὶ κατωτέρων Ἐποπτικῶν Συμβουλίων) καὶ ἀντιπροσ. ἐκπαιδ. Ὀργανώσεων καὶ κατὰ τὸ ὑπόλοιπον 1]3 ἀπὸ ἀντιπροσώπους τῶν ***Ἐκπαιδευτικῶν Λειτουργῶν***, ὅλων τῶν κατηγοριῶν κατ' ἀναλογίαν. ***Ἔργο του***, ἡ πρόβλεψη, Ὀργάνωση, διοίκηση, ὁ συντονισμὸς καὶ ὁ ἔλεγχος τῆς Παιδείας.

Ἀποτελεῖται ἀπὸ 3 Τμήματα ἀνάλογα μὲ τὶς 3 βαθμίδες τῆς Ἐκπαιδεύσεως, συνεδριάζοντα χωριστὰ γιὰ τὰ σχετικὰ ζητήματα καὶ ἀπὸ κοινοῦ γιὰ τὰ γενικά. Ἐκτελεστικὴ (διαρκὴς) ἐπιτροπὴ ἐκλεγομένη ἀπὸ κοινοῦ θὰ εὑρίσκεται σὲ στενὸ σύνδεσμο μὲ τὶς διάφορες ὑπηρεσίες καὶ θὰ ὑποβάλλη ὑπὸ τὴν κρίση τῆς ὁλομελείας τὰ ζητήματά μας.

Γ' Κεντρικὸς ὀργανισμὸς ψυχοπαιδαγωγικῶν ἐρευνῶν· καθαρὸς ἐπιστημονικὸς Σκοπός του ὁ προσανατολισμὸς τῶν διδασκάλων καὶ ὁ ἐπαγγελματικὸς τῶν μαθητῶν. Ὁ καθορισμὸς τῶν ἀναγκῶν τοῦ Ἔθνους εἰς ἐλεύθερα ἐπαγγέλματα τεχνικὰ κλπ. θὰ γίνεται τῇ ὑποδείξει του ἀπὸ τὸ ἀνώτατο Συμβούλιο.

1) ***Τμῆμα*** ἀπὸ ψυχολόγους καὶ παιδαγωγούς, παιδολόγους κλπ., ἐπιφορτισμένο ἀπὸ τὸ ἀνώτατο Συμβούλιο μὲ τὴ μελέτη καὶ τὸν περαματισμό.

2) ***Τμῆμα Κατωτέρας*** (1 βαθμοῦ) ἐπιφορτισμένο εἰδικῶς μὲ τὴ μελέτη καὶ τὴν πρακτικὴ ἐφαρμογὴ τῶν σχετικῶν προβλημάτων. Τὰ μέλη του ἐκλέγονται ἀπὸ τοὺς ἀντιπροσώπους κατωτ. βαθμίδος τῶν περιφερειακῶν καὶ ἐποπτικῶν συμβουλίων.

3) ***Τμῆμα.*** Τῶν ἄλλων βαθμίδων μὲ ἀνάλογα ὑποτμήματα.

Δ' Ἀνώτερα περιφερειακά. (15 σχέδιο Κριμιτσᾶ) ἀποτελούμενα.

Τμῆμα 1) ἀπὸ ἀντιπροσώπους Κράτους κατὰ 1]3 (Νομάρχε, δικαστέ, Γεν. Ἐπιθεωρητέ, ἐπιθ. Δημ. Σχολείων), κατὰ τὸ 1)3 ἀπὸ ἀντιπρ. ***γονέων*** ἐκλεγομένους ἀπὸ τὰ μέλη τῶν κατωτέρων ἐποπτικῶν καὶ τῶν Σχολ. ἐπιτροπῶν, καὶ κατὰ τὸ 1)3 ἀπὸ ἀντιπροσώπους τῶν Ἐκπαιδ. λειτουργῶν ὅλων τῶν βαθμίδων (μέσης, κατωτέρας).

Τμῆμα 2) Καθαρῶς ἐπιστημονικό, ἐξαρτώμενο ἀπὸ τὸν Κεντρικό, περιλαμβάνον ἀντιπροσώπους ὅλων τῶν βαθμίδων, κέντρο μελέτης τῆς περιφερείας ἀπὸ παιδαγωγικῆς ἀπόψεως. Θὰ ὑποβάλη τὰ πορίσματά του σ' αὐτό.

Ε'. Κατώτερα ἐποπτικά. Κυρίως ὄργανα αὐτοδιοικήσεως καὶ διαχειρίσεως κατωτάτης βαθμίδος.

Τμῆμα 1) Ἀπὸ ἀντιπροσώπους Κράτους πάλι κατὰ τὸ 1]3 (Ἐπιθ. Δημ. Σχολείων Δικαστικοὺς) τὸ 1)3 ἀπὸ 2 ἀντιπρ. ***γονέων*** (ἐκλεγομένους ἀπὸ τὰ μέλη τῶν σχολικῶν ἐπιτροπῶν καὶ ἀπὸ δύο (2) δασκάλους τῆς περιφερείας κάθε χρόνο μὲ πλήρεις ἀποδοχὰς (ἐκλεγομένους ἀπὸ ὅλους τοὺς δασκάλους τῆς ἐκπαιδ. περιφερείας.

Τμῆμα 2) Ὁ Ἐπιθεωρητὴς καὶ οἱ δύο (2) δασκάλοι ἀποτελοῦν τὸ κατώτερο τεχνικὸ τμῆμα ἐπιφορτισμένο μὲ τὴν πρακτικὴ ἐφαρμογὴ τῶν πορισμάτων τοῦ κεντρικοῦ καὶ περιφερειακοῦ ὀργανισμοῦ στὰ σχολεῖα τῆς περιφερείας.

Ὁ Ἐπιθεωρητὴς Δημ. Σχολ. ὄργανο ἐκτελεστικὸ τῶν ἀποφάσεων τῶν κεντρικῶν ὀργανισμῶν καὶ κυρίως ***ἐλέγχου*** τῶν ἀποτελεσμάτων. Ἐκλέγεται κατόπιν διαγωσμοῦ μεταξὺ ***ὅλων τῶν μετεκπαιδευθέντων*** κατὰ σειρὰν ἐπιτυχίας. Διπλασιασμὸς τῶν ἤδη ὑπαρχουσῶν ἐκπαιδ. περιφερειῶν πρὸς πληρεστέραν ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου.

ΣΤ'. Σχολικαὶ ἐπιτροπαὶ 3 ἀντιπρόσωποι, γονέων ἐκλεγόμενοι διὰ καθολικῆς ψηφοφορίας γονέων κηδεμόνων. Ὁ Διευθυντὴς καὶ ἕνας ἀντιπρ. τοῦ ***Σχολ. Συμβουλίου*** δικαιωματικῶς μέλη.

Ζ'. Σχολικὰ Συμβούλια. Γιὰ τὰ πολυτάξια σχολεῖα (ἀντιπ. δασκάλων καὶ μαθητικῆς κοινότητος).

Η'. Δάσκαλος. Ἀνεξάρτητος ἀπὸ κάθε πολιτικὴ ἢ κομματικὴ ἐπιρροὴ θὰ συνεργάζεται μὲ τὸν Ἐπιθεωρητή. Ἡ Ὁμοσπονδία του ὀργανισμὸς γιὰ τὴ διεκδίκηση τῶν δικαιωμάτων του καὶ τὴν ἐπαγγελματική του τελειοποίηση.

ΚΡΙΣΕΙΣ - ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΔΙΟΝΤΑΡΙΣΜΟΙ

Τί σοῦ εἶναι τέλος πάντων αὐτοὶ οἱ «δημόσιοι ὑπάλληλοι»! Ἄμα βροῦν καμιὰ φυλλάδα, ποὺ δὲ χρειάζεται ὑπεύθυνο ἢ ἄμα μποροῦν νὰ τοιχοκολλήσουν τίποτε ἀνώνυμες προκηρύξεις ξεσπαθώνουν. Καὶ μᾶς ἀραδιάζουν χίλια πύρινα «Πῶς;» Μὰ ἄμα τοὺς λέτε νὰ βάνουν μιὰ ὑπογραφὴ κάτω ἀπὸ ἕνα πρωτόκολλο ἀπεργίας, νὰ ποῦμε, τραβιοῦνται στὸ καβοῦκι τους. Κι' ὅταν περάσῃ ἡ μπόρα καὶ ξεκόψῃ ξεχύνονται πάλι στὸν ἥλιο κι' ἀρχινᾶνε τὰ ἴδια. Ἀφῆστε τὴ Δ. Ὁμοσπονδία καὶ τὸν Πάγκαλο καὶ τὸ Νικολούδη. Καὶ πέστε μας τί κάματε ἐσεῖς. Ἡ Διδασκαλικὴ Ὁμοσπονδία τὶς ξέρει τὶς διοξεις της γιατὶ τὶς ἔζησε ἡ ἴδια στὸ κορμί της. Κι' ἂν χρειαστοῦν καὶ νέες θυσίες εἶναι καὶ πάλι ἕτοιμη. Μ' αὐτὸ δὲ μπορεῖ νὰ τὸ κάνῃ ἁπλῶς γιὰ νὰ σᾶς ἐνθουσιάζῃ. Οἱ θυσίες της θὰ ἀποβλέπουν σὲ κάποιο σκοπό: Νὰ μὴν «καταδιώκωνται ὅσοι ἀπὸ τοὺς πολῖτες τῆς Δημοκρατίας ἔχουν ὡρισμένες φιλοσοφικὲς ἰδέες, ὡρισμένες κοινωνικὲς ἀρχὲς καὶ προσπαθοῦν νὰ τὶς διαδόσουν». Θὰ θέλαμε μάλιστα νὰ βάνωμε ἀντὶς γιὰ τὸν ὅρο ὁποιεσδήποτε γιὰ νὰ λείπῃ ἡ ἔννοια τοῦπεριορισμοῦ.

ΟΙ ΠΡΟΣΤΑΤΕΣ

Ἂς ἀφήσουν τὸ μελοδραματικὸ τόνο γιὰ τοὺς ἀγρότες, τοὺς ἐργάτες καὶ τοὺς μικροεπαγγελματίες γιατὶ οἱ τάξεις αὐτὲς εἶναι οἱ σπιτικοί μας. Ξέρομε πῶς τοὺς μεταχειρίζονται οἱ «δημόσιοι ὑπάλληλοι» σὲν κύκλο τους κι' οἱ ἴδιοι πόσες ἐγκύκλιες βγαίνει τὸ Κράτος τῶν «ἐκμεταλλευτῶν» γιὰ τὸ μεταχείρισμα τῶν πολιτῶν ἐκ μέρους τῶν «ὑπαλλήλων». Κι' ὅταν οἱ ἐγκύκλιες μιλοῦνε γιὰ πολῖτες ἐννοοῦνε τοὺς «ἐκμεταλλευόμενους» τοὺς ἀγρότες, τοὺς ἐργάτες, τοὺς μικροε-

"ΗΓΕΤΕΣ,, ΚΑΙ "ΚΥΜΑΙΝΟΜΕΝΟ ΠΛΗΘΟΣ,,

Ζυγώνουν «ἐκλογές!» Τὴν εἴδηση μᾶς τὴ φέρνει ἕνα ἄρθρο τῆς συνοδέλφου "Ολης Οἰκονόμου στὴν «Ὑπαλληλική». Μιλεῖ γιὰ «κυμαινόμενο πλῆθος» καὶ γιὰ «ἡγέτες». Διατυπώνει, ἀπορίες ποὺ τὶς γεννήθηκαν ἀπὸ ὅσα συμβαίνουν μέσα στὴ Διδ. Ὁμοσπονδια. Καὶ παίρνοντας κοινὴ τὴν ψυχολογία τῶν ὁρισμένων ἐκτείνει μὲ συλλογισμὸ τὶς ἀπορίες της σὲ ὅ ες τὶς ὀργανώσεις. Θέλει, παλιβει νὰ σταματήσῃ στὶς ἀπορίες μὰ δὲν τὸ κατορθώνει καὶ «κα ρακυλάει» σὲ μερικὰ κατηγορῶ: *"Ὅ,τι ἔγινε ὡς τώρα κατρακύλησε τὴν ὀργάνωση, τὰ συμφέροντα καὶ τὴν ἴδια τὴν ἀνθρώπινη ἀξιοπρέπειά μας».* Δὲν ξέρει *«ποιὰ θὰ εἶναι ἡ προσωπικότητα τοῦ ἡγέτη καὶ πὼς θὰ τὴν ἀνακαλύψωμε» μᾶς συναίνει ὡστόσο νὰ σκεφτοῦμε σοβαρώτερα δὲν θέλωμε νὰ ἔχωμε ὀργάνωση σοβαρὴ καὶ ὄχι ὀργανωση μασκαρεμένη».* Καὶ κλείνει το ἄρθρο μὲ τὴν εὐχὴ νὰ δώσουνε *«οἱ ἀπόψεις της»* ἀφορμὴ γιὰ συζήτηση.

Εἶναι φυσικὸ νὰ πάρουν πρῶτοι τὴ συζήτηση ἡ σωστότερα ν'ἀπολογηθοῦν οἱ τυχαιοι καὶ τυχάρπαστοι «ἡγέτες» οἱ ἄνθρωποι τῆς ἀράδας, ποὺ καιρακυλήσανε τὴν ὀργανωση καὶ τὴν ἀνθρώπινη ἀξιοπρέπειά μας», οἱ ἄνθρωποι «ποὺ μασκαρέψανε τὴν ὀργάνωση» Καὶ θὰ τὸ κάμουν. Μὰ πρῶτα θὰ ποῦνε τὰ παρέξενα ποὺ βλέπουν. Τὶ γυρεύουν στὶς στῆλες τῆς «Ὑπαλληλικῆς» σκέψεις τῆς συναδέλφου Οἰκονόμου, ποὺ βγῆκαν ἀπ' τὴ ζωὴ τῆς Δ. Ὁμοσκονδίας; Ἔχει τάχα σχέση τὸ ἄρθρο τῆς «ταχτικῆς συνεργάτιδος»[;] τῆς «Ὑπαλληλικῆς» μὲ τὸ μποῦκοτάρισμα, ποὺ κάνει ἡ δις Οἰκονόμου στὴ σύνταξη τοῦ «Δ. Βήματος» ἀπ' τὸν καιρὸ ποὺ ἔφυγε ἀπ' τὴ Διοίκηση; Εἶναι μερικὰ ἀκλὰ πράματα ποὺ ξεφεύγουν τοὺς «ἡγέτες» κι' ὡστόσο γιὰ τὸ «κυμαινόμενο πλῆθος» μπορεῖ ν' ἀποτελοῦν «κριτήρια». Γιατὶ ἡ Δ. Ὁμοσπονδία ἔχει ὁμοσιογραφικὸ ὄργανο στὴ διάθεση τῶν μελῶν της. Κανεὶς «συνειδητὸς» δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀγνοῇ τὸ «Δ. Βῆμα». Οἱ γνῶμες τῶν μελῶν ποὺ φτάνουν στὴ δημοσιοτητα εἶναι «ὑπὸ μεσεγγύησιν» στὸ «Δ. Βῆμα». Μπορεῖ νὰ καταχωριστοῦν κι' ἀλλοῦ *συχχρόνως.* Προτεραιοτητα δίως ἡ ἀποκλειστικοτητα ἄλλων ὀργάνων εἶναι «μασκαρεμα τῆς Ὀργάνωσης».

Καὶ τώρα στὶς «θέσεις καὶ ἀντιθέσεις» ποὺ παρουσιάζει τὸ ἄρθρο τῆς συναδέλφου. Σωστὰ βέβαια εἰπώθηκε ἀπ' τὴ συνάδελφο, πὼς τὰ μέλη μιᾶς ὀργάνωσης μαζεύονται γύρο ἀπ' τὸ ἴδιο ἰδανικό. Μὰ δὲ μποροῦμε νὰ νιώσωμε γιατὶ ἀντιθέτει στὸ κοινὸ ἰδανικὸ τὶς ἀτομικὲς διαφορές. Εἶναι ξεκαθαρισμένο στὸ νοῦ μας, πὼς τὸ κοινὸ ἰδανικὸ δὲν εἶναι τὸ ἄθροισμα τῶν ἀτομικῶν ἰδανικῶν 6000 δασκάλων παρὰ μόνο τὸ γενικό, ποὺ κερδίζομε παίρνοντας τὸ κοινὰ ποὺ ὑπαρχουν σ' ὅλα τὰ ἄτομα καὶ ἀφαιρώντας τὶς διαφορές. Ὅταν ἔτοι βγαίνωμε τὸ *κοινὸ* ἰδανικὸ καὶ μαζευώμαστε γύρω ἀπ' αὐ.ὸ δὲν μποροῦμε νὰ λέμε πὼς 6.000 ἄνθρωποι ἔχομε «ἕξι χιλιάδες διαφορετινὲς ἀπόψεις» στὸ ἰδανικὸ δὲ χωροῦν οὔτε δυο ὄχι ἕξι χιλιάδες ἀπόψεις. Οἱ ἀπόψεις παρουσιάζονται διαφοροποιημένες; ἀλλοῦ: Στὸν τρόπο ποὺ μ' αὐτὸν θὰ πραγματοποιήσωμε τὸ κοινὸ ἰδανικό. Ἐδῶ συμφωνοῦμε μὲ τὴ συνάδελφο πὼς παρουσιάζονται διαφορέςμὰ ὄχι ἕξι χιλιάδες. Κατασταλάζουν σὲ δύο τρεῖς—πέντε ἀπόψεις. εἶναι οἱ συντηρητικοί, νὰ ποῦμε, οἱ προοδευτικοὶ κι' οἱ ριζοσπάσες «οἱ ἐπαναστατημένες ψυχὲς ποὺ δὲ λογαριάζουν κινδύνους καὶ ἐμπόδια, ρίχνονται σὲ μιὰ πάλη ἄγρια ποὺ μπορεῖ νὰ βγῆ σὲ καλὸ *μπορεῖ καὶ σὲ κακό».*

Ἂν γιὰ νὰ ὑπάρξῃ ὀργάνωση πρωταρχικὸς ὅρος εἶναι τὸ κοινὸ ἰδανικὸ, ἴδια σπου αἴος γιὰ τὴν ὕπαρξή της εἶναι καὶ ἡ διαφορὰ τῶν ἀντιλήψεων ἀπάνω στὸν τρόπο τῆς πραγματοποίησης τοῦ κοινοῦ ἰδανικοῦ, Ἡ πάλη εἶναι ὁ Νόμος τῆς ζωῆς τῆς Ὀργάνωσης. Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀνατρέξωμε στὴν πολιτικὴ καὶ νὰ θυμίσωμε τὶς οἰκουμενικές. Κάμαμε κι' ἐμεῖς τὸ πείραμα. Στὴν πάλη αὐτὴ θὰ ἐπικρατήσῃ βέβαια μιὰ ἄποψη. Καὶ τὴν ἐπικράτησή της θὰ τὴν ἐπεβεβαιώσῃ μὲ τὴν ἐκλογὴ ἑνὸς Διοικητικοῦ συμβουλίου ποὺ εἶναι ποτισμένο ἀπ' αὐτή. Ἂν ἦταν βολικὸ νὰ ἐκπροσωπῆται ἡ ὀργάνωση ἀπὸ ὅλα τὰ μέλη ποὺ μὲ τὴν πλειοψηφία τους ἐπιβάλλουν τὴν τέτια ἢ τέτια ἄποψη δὲ θὰ μᾶς χρειάζονταν «ἡγέτες». Λόγοι πρακτικοὶ λοιπὸν μᾶς ἀναγκάζουν, ἀναγκάζουν τὴν πλειοψηφιανὰ διαλέξῃ ἀνάμεσά της πέντε πρόσωπα ποὺ θὰ ἐπιδιώξουν νὰ ἐφαρμόσουν τὴν ἄποψη της. Νομίζομε πὼς βγαίνει ἀπ' τὴ σειρὰ τῶν σκέψεών μας, πὼς οἱ «ἡγέτες» δὲν εἶναι παρὰ ἡ προβολὴ τῶν ἀπόψεων τῆς πλειοψηφίας. Ἀπόψεων ποὺ τὶς ζοῦν κι' αὐτοὶ ὅπως ἡ πλειοψηφία καὶ ποὺ ἀναλαμβάνουν νὰ τὶς πραγματοποιήσουν χαράζοντας στὴν προσπαθεια τους αὐτὴ καὶ τὴν προσωπική τους σφραγίδα γιατὶ εἶναι φυσικὰ ἀδύνατο νὰ δουλέψουν σὰ μηχανές. Γιὰ μᾶς πλειοψηφία καὶ «ἡγέτες» ἀποτελοῦν ἕνα ὀργανικὸ ὅλο. Ὁ διχασμός του σὲ «κυμαινόμενο πλῆθος» καὶ «ἡ,ἔτες» φέρνει τὸ θάνατο τῆς Ὀργάνωσης.

Ἡ συνάδελφος Οἰκονόμου κάνει τὸ διχασμὸ. Ἀντιθέτει στὴν πλειοψηφία τοὺς «ἡγέτες» καὶ ρωτάει ὅστερα: Καὶ οἱ ἡγέτες, οἱ ἀρχηγοί, οἱ ὁδηγοὶ τι κάνουν μπροστὰ ο' αὐτὸ τὸ κυμαινόμενο πλῆθος; Θὰ τὸ πειθαρχήσουν πάνω σὲ κατευθύνσεις ποὺ χώραξαν οἱ ἴδιοι οἱ ἡγέτες, θὰ τὸ τραβήξουν στὸ δρόμο ποὺ νομίζουν αὐτοί, θὰ τὸ μετατρέψουν ψυχικὰ στὴν ἐπαναστατημένη ἄποψη ἢ στὴ χαλαρὴ μειριοπάθεια;» Τὶ ν' ἀπαντήσῃ! Μπρὸς βαθὺ καὶ πίσω ρέμα! Κιλὸς θὰ ἦταν ἕνας διχτάτορας! Μά... Ἠθικοὶ δισταγμοί! Ἔπειτα «ποιὸ καλὸ μπορεῖ νὰ βγῆ ἀπὸ μιὰ ἔτια βία;» Μὰ πάλι νᾶσαι «ἡγέτης» καὶ «νὰ συμμορφώνεσαι μὲ τὴν πλειοψηφία τῆς μάζας» κι' ἀνάλογα μὲ τὶς γνῶμες της νὰ ἐνεργῆς, μπορεῖ νὰ σκαθῆ μιὰ τέτια ἄποψη; Παρακάτω παρουσιαζεται κάποια σύγχυση. «Πρῶτα πρῶτα ἂν οἱ ἀπόψεις τῶν ἡγετῶν εἶναι ἀνείθετες μὲ τὴν πλειοψηφία τῆς μάζας δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ συνεργασία. Ἡ ὀργάνωση θὰ τρικλίζῃ πέρα δῶθε σὰν μεθυσμένη, Γιατὶ ποιὸς εἶναι ἐκεῖνος ποὺ θὰ ἀναλάβῃ μιὰ δουλειὰ χωρὶς νὰ τὴ χρωματίσῃ μὲ τὴν ἀτομική του ψυχή; Ὅταν ὁ «ἡγέτης» ἔχῃ ἀπόψεις *ανείθετες* μὲ τὴν πλειοψηφία τῆς μάζας, τότε ἀνῆκει στὴ μειοψηφία κιὰν δὲν κρύψῃ τὶς ἀπόψεις του καὶ δὲν προσποιηθῆ, πὼς συμφωνεῖ μὲ τὶς ἀπόψεις τῆς πλειοψηφίας δὲν ὑπάρχει φόβος νὰ βγῆ. Ἂν πάλι προβάλῃ στὴν πλειοψηφία τῆς μάζας τὶς ἀντίθετες ἀπόψεις του κι ἐκείνη τὶς δεχτῆ θὰ πῆ πὼς ἡ πλειοψηφία ἤρθε μὲ τὸ μέρος του κ' ἔτοι ἀντίθεση δὲν ὑπάρχει.

Ἡ ἀτομικὴ ψυχὴ εἶναι ἀπ'τοὺς παράγοντες ποὺ τοὺς ἀναγνωρίζει ἡ μᾶζα τὸ δικαίωμα νὰ ὑπάρχουν καὶ νὰ δροῦν καὶ δὲν μπορεῖ γιὰ κανένα λόγο σὲ κανονικοὺς ἀνθρώπους ν' ἀποτελέσῃ λόγο ἀντίθεσης πρὸς τὴν πλειοψηφία.

Μέσα στὸ δαίδαλο ποὺ μπῆκε ἡ συνάδελφος «τρικλίζει πέρα δῶθε...». Θέλει σώνει καὶ καλὰ νὰ σώσῃ τὸν «ἡγέτη» Μὰ πῶς; «Ἂν πάλι δεχτοῦμε ὅτι ἡ ψυχολογία τῶν ἡγετῶν εἶναι σύμφωνη μὲ τὴν πλειοψηφία τῆς μάζας μᾶς προβάλλεται ζωντανὴ ἡ ἀπορία'. Ποιὰ εἶναι αὐτὴ ἡ πλειοψηφία κι ἀπὸ ποιὰ γνωρίσματα θὰ τὴν ξεχωρίσωμε;.....

Λοιπὸν ποιὰ εἶναι ἡ *ἀληθινὴ* πλειοψηφία μὲ ποιὰ κριτήρια θὰ τὴ βροῦμε;» Γυρίζει πάλι στοὺς «ἡγέτες» καὶ ρωτάει: Μπροστὰ σὲ τέτοια θολωμένη ἀτμόσφαιρα «ποιὰ πρέπει νὰ εἶναι ἡ θέση καὶ ἡ στιση τῶν ἡγετῶν στὴν ὀργάνωση;» Ὡς δῶ βγαίνει πὼς ἡ πλειοψηφία δὲ μπορεῖ νὰ κατευθύνῃ τοὺς «ἡγέτες» καὶ πὼς «ἡγέτες» ποὺ εἶναι σύμφωνοι μὲ τὴν πλειοψηφία τῆς μάζας εἶναι ἄξιας ἀμφίβολης, ὅσο δὲν ξαίρομε «ποία εἶναι αὐτὴ ἡ πλειοψηφία κι ἀπὸ ποιὰ γνωρισματα θὰ τὴν ξεχωρίσωμε». Μὰ δὲν μπορεῖ νὰ βγῆ ἀπ' τὸ λαβύρινθο. Ἕνα νῆμα μποροῦσε νὰ τὴ βγάνῃ: Νὰ ἐπιβάλλωντ2ι οἱ ἡγέτες «ἔξωθεν». Μὰ πῶς νὰ βγῆ τέτιος λόγος ἀπὸ τὸ στόμα συνδικαλίστριας; Ξαναγυρίζει λοιπὸν στὸ «κυμαινόμενο πλῆθος» καὶ τοῦ δίνει μερικὲς ὑποθήκες. Καὶ βάνει τὶς φωτογραφίες κειν̃ων, ποὺ ἐκλέγοντάς τους ἡ πλειοψηφία «κατρακύλησε τὴν 'Οργανωση καὶ τὴν ἀνθρώπινη ἀξιοπρέπειά μα;» καὶ παρουσίασε «Ὀργάνωση μασκαρεμένη».

Τελειώνομε, γενικεύοντας τὶς ἀπόψεις μας: Τὴν Ὀργνωση τὴ συνέχει τὸ κοινὸ ἰδανικό. Ἴδια τὴ συνέχει ἡ πάλη ἀπάνω στὴν ταχτικὴ ποὺ μ' αὐτὴ θὰ πραγματοποιηθῆ τὸ κοινὸ ἰδανικὸ. Ἡ Διοίκηση τῆς Ὀργάνωσης εἶναι ἡ προέχταση τῆς θέλησης τῆς πλειοψηφίας. Ἂν εἶναι ἄξιο τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο αὐτὸ ὀφείλεται στὴ μάζα κι' ἂν εἶναι τῆς κλωτσιᾶς θὰ πῆ πὼς ἡ μάζα δὲν ἀξίζει πιότερο. Κοπάδια τῶν μαζῶν ἀνήκουν σ'ἄλλες ἐποχες. Κάθως κι «ἡγέτες» καὶ «ποιμένες» καὶ ὑποδείξεις «ἄνωθεν» καὶ «ἔξωθεν».

παγγελματίες. Γιατὶ στὸ ἀντίκρισμα τῶν «ἐκμεταλλευτῶν» σπάζουν οἱ σπονδυλι ἐς στῆλες. Ἡ μεγαλύτερη ὑπηρεσία ποὺ μποροῦν νὰ τοὺς προσφέρουν. Ἡ αὐτοχειροτόνητοι προστάτες του; εἶναι νὰ τοὺς λογαριάζουν τυλάχιστο ὅσο κι' ὁ δάσκαλος.

ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΤΕ ΤΟΥΣ ΣΚΟΠΟΥΣ ΣΑΣ

«Πῶς ἐπαγγέλλεστε ὅτι θὰ διαπλάσετε μὲ τὴν ἐσωσχολικὴ καὶ ἐξωσχολική σας δράση ἐλεύθερους πολῖτες μ' ἐλεύθερη σκέψη μὲ πλέρια συναίσθηση τῶν καθηκόντων καὶ δικαιωμάτων τους, καὶ μένετε ἀδιάφοροι γιὰ ἕνα νομοσχέδιο ποὺ ἐπίσημα ἀναγνωρίζει κυρίαρχους καὶ ἐκμεταλλευομένους;» Καὶ ποιός σᾶς εἶπε πὼς μᾶς ἔχετε σύμφωνους στὴν ὁπιαδήποτε ἀντίληψη ποὺ μπορεῖ νὰ ἔχετε γιὰ τὴν ἐλευθερία; Τὸ εἴπαμε πάντα πὼς εἴμαστε ὁπαδοὶ τῆς Δημοκρατίας. Οὔτε Παγκάλους θέλομε οὔτε Μουσσολίνι. Μὰ οὔτε καὶ δικτατορίες τοῦ προλεταριάτου. Πιστεύομε στὴν κοινωνικὴ ἐξέλιξη. Ποῦ σᾶς γελάσαμε; Γιὰ προσδιορίστε τοὺς σκοπούς σας νὰ δοῦμε, ποῦ διαφωνοῦμε.

ΚΑΙ ΛΙΓΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

"Ἕνας ἀγώνας καὶ μάλιστα «Ὑπαλληλικὸς Ἀγὼν» γιὰ νᾶναι τῆς μόδας πρέπει νὰ χτυπᾷ τὴν Κυβέρνηση «τῶν ἐκμεταλλευτῶν καὶ τῶν κυριάρχων» καὶ νὰ μιλῇ λίγο πολὺ καὶ γιὰ τὴν ἐκπαιδευτικὴ ἀντίδραση, ποὺ παρουσιάζεται μὲ τὸν «Ἑρμῆ» καὶ μὲ τὴν «Ἐκπαιδευτικὴ». Τὸ κάνει λοιπὸν ἀπὸ σπόντα κατηγορώντας τὴ Διοίκηση τῆς Δ. Ὁμοσπονδίας πὼς δὲ σκέπτεται γιὰ ἄλλο πρᾶγμα παρὰ μόνο πὼς νὰ μὴ δυσαρεστήσῃ τὴν Κυβέρνηση καὶ νὰ πάρῃ πιστοποιητικὰ ἀπὸ «φραμολιμέντα».

ΟΙ «ΕΘΕΛΟΔΟΥΛΟΙ»

Μᾶς τάπανε κι' αὐτό. Καὶ θὰ τὸ καταπιοῦμε. Σεβόμαστε τὸν ἑαυτό μας καὶ κείνους ποὺ τὸ γράψανε. Γι' αὐτὸ καὶ δὲ μιλοῦμε ὅσο εἶναι στὰ χέρι μας. Μὰ ἂν μᾶς σύρουνε μὲ τὸ στανιό, θὰ ἀπαντήσωμε ἀπὸ ἐπισημότερο «Βῆμα».

ΔΗΜΟΣΙΟ'Υ'ΠΑΛΛΗΛΙΚΑ

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΑΥΞΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΙΚΩΝ ΜΙΣΘΩΝ

Ἐπιτροπὴ τῆς Σ.Δ.Υ.Ε. στὸν κ. Βενιζέλο.

Πρὸς τὸν Κύριον Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως

Κύριε Πρόεδρε. Ἐ ν τ α ῦ θ α

Ὡς γνωσιὸν τὸν παρελθόντα Ἰούνιον ἡ τελευταία Κυβέρνησις Ζαΐμη ἀναγνωρίσασα ἐπὶ τέλους κατοπιν τόσων ἀναβολῶν τὴν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως οἰκτριαν κατάστασιν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἀπεφάσισε τὴν αὔξησιν τῶν ἀποδοχῶν των κατὰ 360 ἑκατομμύρια δραχμῶν ὑπὸ τὸν ὅρον, ὅπως ἡ αὔξησις αὕτη κατανεμηθῇ εἰς δύο ἴσας δόσεις· τῆς πρώτης ἀρχομένης ἀπὸ 1ης Ἰουλίου 1928 τῆς δὲ ἑτέρας ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1929. Τὸ διὰ τὴν πρώτην δοσιν ποσὸν τὸ ἀναλογοῦν διὰ τοὺς 9 μῆνας ἀπὸ 1ης Ἰουλίου τῆς χρήσεως 1928—29 ἐνέγραψε εἰς τὸν Προϋπολογισμὸν τοῦ παρελθόντος ἔτους. Τὴν δὲ δευτέραν δοσιν ἀναφερομένην εἰς τὴν εἰσηγητικὴν ἔκθεσιν τοῦ Προϋπολογισμοῦ τούτου ἐκρύκειτο νὰ ἐγγράκῃ κατὰ συνταξιν τοῦ Προϋπολογισμοῦ 1929—30. Ἡ ἀπόφασις αὕτη τῆς τότε Κυβερνήσεως παραιτηθείσης ἐν τῷ μεταξὺ υἱοθετήθη καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν ὑπὸ τῆς Ὑμετέρας καὶ ἐπραγματοποιοῦθη ὅσον ἀφορᾷ τὸ πρῶτον της μέρος κατὰ τὸν παρελθόντα Αὔγουστον μὲ τὴν δήλωσιν ὅτι ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1929 θὰ ἐχορηγεῖτο καὶ τὸ ὑπολοιπόμενον ποσον τῶν 180 ἑκατομμυρίων τὸ ὁποῖον μάλιστα, ἐὰν ἡ αντοχὴ τοῦ Προϋπολογισμοῦ ἐπέτρεπε, θὰ ηὐξάνετο περ' Ὑμῶν, ἀναγνωριζοντος τὴν οἰκτρὰν κατάστασιν τῶν δημοσίων λειτουργῶν, κατάστασιν τὴν ὑποίαν οὐδ' ὁλόκληρον τὸ ποσὸν τῶν 360 ἑκατομμυρίων δύναται νὰ θεραπευσῃ. Προσωπικῶς Ὑμεῖς, Κυριε Προεδρε, ἀνεγνωρίσατε ὅτι οἱ ὑπάλληλοι ἀμείβονται γελοίως, ὅτι ὑποφέρουν, ὅτι πεινοῦν, τὴν δὲ τυχὸν ἐπίδρασιν τῆς οἰκονομικῆς των ταύτης κατεξίας ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀπόδοσιν ἔργου πρὸς τὸ Κράτος, ἐξαρακτηρίσατε δεδικαιολογημένην, τονίζοντες ὅτι δὲν εἶνε δυνατὸν τὸ Κρατος νὰ ζητήσῃ περισσότερ τῶν ὅσων τοῦ προσφέρουν οἱ ὑπάλληλοι του. Τὰς δηλώσεις ταύτας, Κυριε Πρόεδρε, ἐπανελάβατε, καὶ κατὰ τὴν τελευταίαν πρὸ τῆς διακοπῆς τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς συνάντησίν μας, καθ' ἣν ἐδηλώθη ἡμῖν σαφῶς ὅτι δέον νὰ ἐπισπεύσῃ ἡ Ὑπαλληλικὴ Ἐπιτροπὴ τὸ ἔργον της, ὥστε νὰ δοθῇ καιρὸς εἰς τὴν Βουλὴν νὰ ψηφίσῃ τὸ διὰ τὴν νέαν αὔξησιν τὴν ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου, σχετικὸν Νομον. Παροδόξως ὅμως, παρ' ὅλας τὰς ἀνωτέρω ἐπισήμους διαβεβαιώσεις, ἀπὸ τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ὁ καθημερινὸς τύπος ἀνέγραψεν ἐπαινειλημμένως ὡς δηλώσεις τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν προτίθεται νὰ χορηγήσῃ τὴν νέαν ἐξ 180 ἑκατομμυρίων αὔξησιν. Τὰς δὲ εἰδήσεις ταύτας τῶν ἐφημερίδων ἐπεβεβαίωσε σήμερον καὶ ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὅτε μετέβημεν πρὸς ἐπίσκεψίν του, προσθέσας μάλιστα ὅτι αὐτὸς προσωπικῶς δὲν γνωρίζει τὶ περὶ ὑπάρξεως καὶ δευτέρας ἰσοπόσου πρὸς τὴν πρώτην 280 ἑκατομμυρίων δραχμῶν αὐξήσεως.

Ἐπειδὴ Κύριε Πρόεδρε, οὔτε δίκαιον, ἀλλ' οὔτε καὶ ὀρθὸν εἶναι νὰ θεραπεύεται εἰς βάρος τῶν Κρατικῶν ὀργάνων τὸ ἑκάστοτε χωλαῖνον σκέλος τοῦ Προϋπολογισμοῦ, ὀργάνων τὰ ὁποία δέον νὰ περιμένουν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον νὰ ζήσουν ἐκ τῶν περισσευμάτων καὶ ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν τοιοῦτα, παρακαλοῦμεν Ὑμᾶς ὅπως ἐπέμβητε προσωπικῶς διὰ τὸν διακανονισμὸν τοῦ ζητήματός μας καθόσον δὲν θέλονεν νὰ πιστεύσωμεν ὅτι εἶναι δυνατὸν νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ μελευωμένη ἀδικία, τῆς ὁποίας τὸν ἀντίκτυπον καὶ ὡς πρὸς τὸν τρόπον τοῦ ζεῖν, ἀλλὰ καὶ ὡς πρὸς τὴν ἀπόδοσιν ἔργου ἐκ μέρους τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, εἰσθε εἰς θέσιν καλλίτερον ἡμῶν νὰ ἐκτιμήσετε.

Δεξασθε παρακαλοῦμεν, Κύριε Πρόεδρε, τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἐξαιρέτου πρὸς Ὑμᾶς ὑκολήψεως.

Διὰ τὴν Σ. Δ. Υ. Ε. Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς

ΔΗΜ. ΓΙΔΑΡΑΚΟΣ

316 | 3-3-1929

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ

ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΟΔΗΓΙΕΣ

Σειρὰ ἄρθρων τοῦ Παιδαγωγοῦ κ. Μ. Παπαμαύρου

Κύριε συνάδελφε,

Στὸ περασμένο μου γράμμα, βγάλαμε τὴν πρώτη μεθοδικὴ ἀρχὴ τῆς διδακτικῆς κατὰ τὸ Σχολεῖο ἐργασίας. Καὶ ἡ ἀρχὴ αὐτὴ ἦταν ὅτι: *Ἡ μέθοδος τῆς ἐργασίας στὴ διδασκαλία κάθε μαθήματος εἶναι ἡ ἴδια μὲ τὴ μέθοδο τῆς ἐργασίας, ποὺ ἐφαρμόζεται στὴ σχετικὴ ἐπιστήμη,*

Ἂς ἐφαρμόσωμε τώρα τὴν ἀρχὴ αὐτὴ σὲ μερικὰ μαθήματα γιὰ νὰ τὴν καταλάβωμε καλύτερα: Ἂς πάρωμε πρῶτα τὸ μάθημα τῶν *Φυσικῶν*.

Σύμφωνα μὲ τὴν ἀρχή μας ὁ μαθητής μας στὸ μάθημα τῶν Φυσικῶν στὸ σχολεῖο, πρέπει νὰ ἐργαστῆ ὅπως ἐργάζεται καὶ ὁ ἐπιστήμονας φυσικὸς στὴ φυσικὴ ἐπιστήμη. Καὶ πῶς ἐργάζεται ὁ ἐπιστήμονα φυσικός; Πῶς ἐρευνᾶ τὰ διάφορα φυσικὰ φαινόμενα;

Δυὸ εἶναι κοινάντων τὰ μεθοδικὰ μέσα, ποὺ χρησιμοποιεῖ ὁ ἐπιστήμονας αὐτὸς στὴν ἔρευνά του: *Ἡ παρατήρηση* καὶ τὸ *πείραμα*. Ἂν καλοεξετάσωμε ὅμως τὰ αὐτὰ μέσα, θὰ δοῦμε πῶς ἕνα κοινάντων εἶναι τὸ μεθοδικὸ μέσο τῆς ἐργασίας τοῦ ἐπιστήμονα φυσικοῦ. Δηλαδὴ ἡ παρατήρηση: Τὸ πείραμα εἶναι μόνο ἕνα βοηθητικὸ μέσο γιὰ τὴν παρατήρηση:

Στὴν παρατήρηση ὁ φυσικὸς ἐπιστήμονας βλέπει τὰ φυσικὰ φαινόμενα ὅπως τὰ παρουσιάζει ἡ Φύση. Βλέπει τὴν ἀστραπὴ, ἀκούει τὴ βροντὴ, γεύεται τὴ ζάχαρη κτλ. Καὶ μὲ τὸ πείραμα; Τὸ πείραμα ἔχει βέβαια καὶ τὸ σκοπὸ νὰ δοκιμάση ἂν αὐτό, ποὺ μᾶς λέει ἡ παρατήρησης εἶναι σωστό. Μὰ ὁ καθεαυτοῦ σκοπὸς τοῦ πειράματος εἶναι νὰ ἀναγκάσουμε τὴ φύση νὰ μᾶς παρουσιάση τὸ φαινόμενο, ποὺ θέλομε νὰ παρατηρήσωμε. Γιὰ νὰ τὸ πετύχωμε αὐτό, προκαλοῦμε τεχνητές, τὶς συνθῆκες ἐκεῖνες, ποὺ προϋποθέτει τὸ φυσικὸ φαινόμενο.

Διδάσκομε π.χ. γιὰ τὴν ἀστραπή. Καὶς εἶναι καλοκαίρι. Τὸ καλοκαίρι ὅμως στὴν πατρίδα μας τὰ παιδιὰ δὲ μποροῦν νὰ δοῦν ἀστραπή. Τότε ἐμεῖς καταφεύγομε στὸ πείραμα καὶ μ' αὐτὸ ἀναγκάζομε τὴ φύση νὰ μᾶς δείξη τὸ φαινόμενο τῆς ἀστραπῆς. Τὴν ἀναγκάζομε μὲ μηχανικὰ μέσα. Δημιουργοῦμε τεχνητὲς συνθῆκες παραγωγῆς ἀστραπῆς. Ἀντὶς τὸ ἠλεκτρισμένο νέφος, χρησιμοποιοῦμε τὴν ἠλεκτρικὴ μηχανή. Καὶ ἀντὶς τὴ φυσικὴ ἀστραπή, ἔχομε τὸν ἠλεκτρικὸ σπινθῆρα. Ἔτσι, μὲ τὸ πείραμα κατορθώνομε νὰ δοῦμε τὸ φυσικὸ φαινόμενο, ποὺ θὰ βλέπαμε παρατηρώντας τὴ ζωὴ τῆς φύσεως. Τὸ πείραμα δηλαδὴ εἶναι βοηθητικὸ μέσο γιὰ τὴν παρατήρηση. Σκοπός του εἶναι νὰ μᾶς καταστήση δυνατὴ τὴν παρατήρηση. Στὸ βάθος λοιπὸν μόνον ἡ παρατήρηση ὑπάρχει: Ἡ παρατήρηση τοῦ φαινομένου ὅπως γίνεται ἀβίαστα στὴ ζωὴ τῆς Φύσης. Καὶ ὅπου δὲν εἶναι δυνατὸ νὰ παρατηρήσωμε τὸ φαινόμενο ὅπως γίνεται φυσικὰ στὸ γύρω μας κόσμο, τότε τὸ προκαλοῦμε ἐμεῖς τεχνητὸ μὲ τὸ πείραμα.

Ὅπως ὁ ἐπιστήμονας φυσικός, ἔτσι καὶ ὁ μαθητής μας στὸ σχολεῖο στὸ μάθημα τῶν φυσικῶν, θὰ ἐργαστῆ χρησιμοποιώντας τὰ δύο αὐτὰ μεθοδικὰ μέσα, τὴν παρατήρηση καὶ τὸ πείραμα. Καὶ ἀπὸ τὰ δύο πάλι, περισσότερο θὰ χρησιμοποιῆ τὴν παρατήρηση. Στὸ πείραμα θὰ καταφεύγη μόνο ἐκεῖ, ποὺ ἡ παρατήρηση εἶναι ἀδύνατη. Ὁ δάσκαλος, ποὺ βάζει τὰ παιδιὰ νὰ παρατηρήσουν ἄμεσα ὅτι ὁ κουβὰς μέσα στὸ νερὸ τοῦ πηγαδιοῦ εἶναι λαφρότερος, παρὰ ὅταν εἶναι ἐπάνω ἀπὸ τὸ νερό, δείχνει καλύτερα τὴν ἀρχὴ τοῦ Ἀρχιμήδη ἀπὸ τὸ δάσκαλο ἐκεῖνο, ποὺ γιὰ νὰ δείξη τὸ ἴδιο φαινόμενο, καταφεύγει στὴ συσκευὴ καὶ κάνει τὸ σχετικὸ πείραμα. Ὁ δάσκαλος, ποὺ βάζει τὰ παιδιὰ νὰ παρατηρήσουν πῶς οἱ ἐργάτες μετακινοῦν τὶς μεγάλες πέτρες μὲ τὸ λωστό, δείχνει καλύτερα τί εἶναι καὶ σὲ τί χρησιμεύει ὁ μοχλός.

Γι' αὐτό, ἡ βάση τοῦ μαθήματος τῶν φυσικῶν δὲν εἶναι τὸ πείραμα, μὰ ἡ παρατήρηση. Τὸ πείραμα, ἀπὸ τὴν ἄποψη τοῦ νὰ μᾶς παρουσιάση τὸ φαινόμενο ποὺ θέλομε, εἶναι κατώτερο ἀπὸ τὴν ἄμεση παρατήρηση. Μὲ τὴν παρατήρηση βλέπομε τὰ φαινόμενα φυσικά, μὲ τὸ πείραμα τὰ δημιουργοῦμε τεχνητά. Τὸ πείραμα ὅμως ἔχει τὴ μεγάλη του διδακτικὴ σημασία μὰ ἀπὸ τὴν ἄλλη του ἄποψη. Ἀπὸ τὴν ἄποψη δηλαδή, τοῦ νὰ κρυφοκοιτάξωμε μὲ ἀριθμοὺς ἐκεῖνο, ποὺ μᾶς παρουσιάζει ἡ παρατήρηση καὶ ἔτσι νὰ συμπληρώσωμε τὴν παρατήρηση. Βλέπομε π.χ. πῶς ἡ πέτρα μέσα στὸ νερὸ εἶναι λαφρότερη παρὰ ἔξω ἀπὸ τὸ νερό. Αὐτὸ θὰ πῆ πῶς χάνει βάρος ἀπὸ τὸ σῶμα της. Αὐτὸ τὸ μαθαίνομε μὲ τὴν ἁπλὴ παρατήρηση τοῦ φαινομένου. Τώρα ὅμως ἔρχεται τὸ πείραμα καὶ προσπαθεῖ νὰ καθορίση πόσο βάρος χάνει ἡ πέτρα ἀπὸ τὸ σῶμα της. Ἕνα πρᾶμα, ποὺ δὲ μᾶς τὸ λέει ἡ ἁπλὴ παρατήρηση.

Καλὸς λοιπὸν δάσκαλος τῶν Φυσικῶν εἶναι κεῖνος ποὺ βάζει τὰ παιδιὰ νὰ παρατηροῦν ἄμεσα τὰ φυσικὰ φαινόμενα ὅπως γίνονται στὴ ζωὴ τῆς Φύσης. Ἡ παρατήρηση αὐτὴ μπορεῖ νὰ γίνεται στὶς ἐκδρομὲς καὶ στοὺς διδακτικοὺς περιπάτους στὸ σχολικὸ κῆπο καὶ ὅπου παρουσιάζεται εὐκαιρία. Πολλὲς φορὲς ἡ παρατήρηση ἑνὸς φαινομένου δὲ μπορεῖ νὰ γίνῃ μὲ μιὰ φορά, μὰ εἶναι ἀνάγκη νὰ τὸ παρακολουθήσωμε στὴν ἐξέλιξή τοῦ. Θέλομε νὰ μάθωμε πόσες μέρες περνοῦν ἀπὸ τὴν ἡμέρα, ποὺ θὰ ἀνθοφορήση ἕνα φυτό, ὡς τὴν ἡμέρα, ποὺ θὰ παρουσιάση τὸν καρπό του. Θέλομε νὰ βροῦμε τὴ μέση θερμοκρασία τοῦ χωριοῦ μας ἢ τοῦ σχολείου μας σ' ἕνα ὡρισμένο χρονικὸ διάστημα. Θέλομε νὰ βροῦμε πόσες μέρες ὡρισμένα πουλιὰ ἀπὸ κεῖνα, ποὺ τρέφομε στὸ σχολεῖο, ζεσταίνουν τ' αὐγά τους κ.τ.λ. Τὰ φαινόμενα αὐτὰ πρέπει νὰ τὰ παρακολουθήσωμε ὡς τὸ τέλους τους. Τὰ ἀναθέτομε λοιπὸν σὲ ὡρισμένα παιδιὰ νὰ τὰ παρακολουθοῦν καὶ σὲ τέλος μᾶς πληροφοροῦν γι' αὐτά.

Κατὰ δεύτερο λόγο ἔρχονται οἱ συσκευὲς γιὰ τὰ διάφορα πειράματα, ποὺ σ' αὐτὰ ἀναγκαῖα θὰ καταφεύγωμε ἄμα δὲ μποροῦμε νὰ χρησιμοποιήσωμε τὴν ἄμεση παρατήρηση. Κι' ἐδῶ ὅμως θέλα νὰ πῶ δυὸ λόγια. Θέλα νὰ πῶ πῶς καλὸ σχολεῖο θὰ εἶναι κεῖνο, ποὺ ἔχει ὡραῖες καὶ ἀκριβὲς συσκευὲς γιὰ φυσικὰ πειράματα. Καλὸς δάσκαλος δὲν εἶναι ἐκεῖνος ποὺ ἀγοράζει τὶς πολυτιμότερες συσκευὲς γιὰ τὸ σχολεῖο του. Μὰ εἶναι ἐκεῖνος ποὺ κάνει τὰ πειράματα, (δηλαδὴ βάζει τὰ παιδιὰ νὰ τὰ κάνουν) μὲ τὰ προχειρότερα καὶ τὰ ἁπλούστερα μέσα. Μὲ ἕνα καμινέτο κι' ἕνα μπρίκι καὶ μὲ κοντάκια ἀπὸ τενεκὲ καὶ μὲ σωληνάρια τῆς κινίνης καὶ μὲ σωλῆνες ἀπὸ καλάμι κτλ. Καὶ τὰ περισσότερα αὐτὰ πρέπει νὰ τὰ φτιάνουν τὰ ἴδια τὰ παιδιά. Μὲ τὰ ἁπλούστερα μέσα καταλαβαίνουν οἱ μαθητὲς καλύτερα τὸν ὀργανισμὸ ἑνὸς πειράματος, παρὰ μὲ τὶς πολύπλοκες συσκευές. Καὶ ὅταν τὰ μέσα αὐτὰ τὰ φτιάνουν οἱ ἴδιοι, τότε τὸ καταλαβαίνουν ἀκόμα καλύτερα. Ὅταν τὸ παιδὶ φτιάση δύο σωλῆνες ἀπὸ καλάμι καὶ βάλη τὸ ἕνα μέσα στὸ ἄλλο, μπορεῖ νὰ καταλάβη καλύτερα τὴν πίεση τοῦ ἀέρα, παρὰ ποὺ θὰ τὴν καταλάβη μὲ τὴν ἀεραντλία. Αὐτὸ εἶναι τὸ καλύτερο σχολεῖο ἐργασίας. Βέβαια, οἱ ἔμποροι τῶν διδακτικῶν μέσων σ' ὅλο τὸν κόσμο, κατάφεραν νὰ κάμουν γιὰ κάθε φυσικὸ φαινόμενο καὶ μιὰ συσκευή. Οἱ συσκευὲς αὐτὲς εἶναι ὡραῖες, μὰ οἱ περισσότερες εἶναι βλαβερές. Εἶναι βλαβερές, γιατὶ δείχνουν ἀμέσως στὸ παιδὶ ἐκεῖνο, ποὺ ἔπρεπε νὰ βρῆ τὸ παιδὶ μόνο του. Γλυτώνουν δηλαδὴ τὸ παιδὶ ἀπὸ τὴν ἐργασία. Μὰ ἐμεῖς εἴπαμε πῶς ἴσα ἴσα τὴν ἐργασία τοῦ παιδιοῦ θέλομε.

Περισσότερα γιὰ τὸ μάθημα τῶν Φυσικῶν ἀνήκουν στὴν Εἰδικὴ Διδακτικὴ τοῦ μαθήματος αὐτοῦ.

Γι' αὐτὸ ἂς πᾶμε τώρα νὰ δοῦμε πῶς ἐφαρμόζεται ἡ διδακτικὴ μας ἀρχὴ στὸ μάθημα τῆς *Ἱστορία*.

Πῶς ἐργάζεται πάλι ὁ ἐπιστήμονας ἱστορικὸς; Πῶς ἐρευνᾶ καὶ ἀνακαλύπτει τὴν ἱστορία μιανῆς ἐποχῆς; στὴ ζωὴ ἑνὸς λαοῦ;

Δὲν εἶμαι ἱστορικὸς μὰ νομίζω πῶς κάθε ἱστορικός, ποὺ θέλει νὰ ἐρευνήση τὴν ἱστορία μιανῆς ἐποχῆς, καταφεύγει πρῶτα πρῶτα στὰ γραπτὰ ντοκουμέντα, ποὺ σώθηκαν ἀπὸ τὴν ἐποχὴ αὐτή. Θὰ κατφύγη στοὺς συγγραφεῖς τῆς ἐποχῆς αὐτῆς σὲ ἀπομνημονεύματα καὶ αὐτογραφίες ἀνθρώπων, ποὺ ἔζησαν στὴν ἐποχὴ αὐτὴ καὶ ἐργάστηκαν μὲ τὸν ἕνα ἢ ἄλλο τρόπο γιὰ τὴν ἱστορία τῆς ἐποχῆς. Ἀκόμα θὰ καταφύγη σὲ ἐπίσημα ἀρχεῖα. Ἔγγραφα κτλ. Ὅλα αὐτὰ τὰ λέμε ἱστορικὲς *πηγὲς* καὶ ὅλα αὐτὰ πρέπει νὰ τὰ συμβουλευθῆ ὁ ἐπιστήμονας ἱστορικός.

Ἀκόμα ὅμως ὁ ἱστορικὸς ἐπιστήμονας πρέπει νὰ καταφύγη σὲ διάφορα ἱστορικὰ *μνημεῖα* τῆς ἐποχῆς: τεῖχη ναοῦς, ἀγάλματα, ἐπιγραφὲς κτλ.

Μὰ, νομίζω, πῶς ὁ ἱστορικὸς ἐπιστήμονας, πρέπει νὰ καταφύγη καὶ στὰ ἤθη, τὰ ἔθιμα, τὶς παραδόσεις, τὶς παροιμίες, τοὺς μύθους, τὰ δημοτικὰ τραγούδια κτλ. τοῦ λαοῦ, ποὺ τὴν ἱστορία του ἐξετάζει.

Μὲ τὸν ἴδιο τρόπο πρέπει νὰ ἐργαστῆ καὶ ὁ μαθητής μας στὸ σχολεῖο στὸ μάθημα τῆς Ἱστορίας. Ὅπως ὁ ἱστορικὸς ἐπιστήμονας, ἔτσι καὶ ὁ μαθητής μας στὸ σχολεῖο, πρέπει νὰ ἐρευνήση, ἀπὸ κάθε ἄποψη τὴν ἐποχὴ ποὺ ἐξετάζει. Ἡ μέθοδος ἐκείνη, ποὺ οἱ μαθητὲ μαθαίνουν τὴν ἱστορία μιανῆς ἐποχῆς; ἀπὸ τὸ ἐγχειρίδιο τῆς Ἱστορίας ἀνήκει στὸ σχολεῖο τῶν γραμμάτων. Δίνει τὶς ἱστορικὲς γνῶσεις ἕτοιμες, ἐκεῖ, ποὺ ἔπρεπε τὶς γνώσεις αὐτὲς νὰ τὶς βροῦν οἱ μαθητὲς μονοι τους ἀπὸ τὶς πηγὲς καὶ τὰ μνημεῖα.

Γιατὶ νὰ μὴ καταφύγη καὶ ὁ μαθητὴς καὶ νὰ πάρη τὶς ἱστορικὲς γνώσεις ἀπὸ κεῖ ποὺ τὶς πῆρε καὶ ὁ ἱστορικός. Δηλαδὴ ἀπὸ πρῶτο χέρι, ἀπὸ τὶς πηγές τους; Γιατὶ νὰ τὶς παίρνει ἀπὸ δεύτερο καὶ τρίτο χέρι καὶ μάλιστα ἕτοιμες καὶ ξεκαθαρισμένες; Τότε ὁ μαθητὴς δὲν κάνει τίποτε ἄλλο, παρὰ νὰ μαθαίνη τὶς γνώσεις αὐτές.

Μὰ ὁ σκοπὸς εἶνε νὰ τὶς ἀνακαλύψη ὁ ἴδιος ἀπὸ τὶς πηγές.

Μὰ οἱ σοφοὶ Ἑρβαρτιανοὶ οἱ ἀπόστολοι τοῦ σχολείου τῶν πραγμάτων, δίνουν ἕνα παράδοξο σκοπὸ στὸ μάθημα τῆς Ἱστορίας. Λένε πῶς ὁ σκοπὸς τῆς Ἱστορίας εἶνε νὰ συγκινήση τὰ παιδιὰ νὰ τὰ ἐνδυναμώση. Γιὰ αὐτὸ, λέει, τὴν Ἱστορία πρέπει νὰ τὴν διηγῆται ὁ δάσκαλος. Καὶ νὰ τὴν διηγῆται, λέει, συγκινητικὰ, νὰ χρωματίζη τὴ φωνή του κ.τ.λ. ἀνάλογα μὲ τὸ περιεχόμενο. Καλὸς δάσκαλος τῆς Ἱστορίας, λένε, εἶνε ἐκεῖνος, ποὺ κάνει τὰ παιδιὰ νὰ κλαίνε. Ποὺ τοὺς ἐμβάλλει τὴν ἀγάπη ἢ τὸ μῖσος, τὴν ἀποστροφὴ ἢ τὸ φανατισμὸ κ. τ. λ.

Ἠλιθιώτερο πρᾶμα ὅμως ἀπ' αὐτὸ δὲ μπορεῖ νὰ γίνῃ. Ἐκτὸς τοῦ ὅτι καταδικάζει τὰ παιδιὰ σὲ τέλεια παθητικότητα καὶ τὰ μεταβάλλει σὲ ἀκροατὲς, σὲ ὅ,τι τοὺς φλυαρεῖ ὁ δάσκαλός τους, ἡ μέθοδος αὐτὴ ἀνοίγει πόρτες καὶ παράθυρα σ' ἕναν ἀκραίτητο ὑποκειμενισμό. Ὁ διδάσκαλος παρουσιάζει τὴν Ἱστορία ἀνάλογα μὲ τὶς προσωπικές του συμπάθειες καὶ ἀντιπάθειες. Ἐπαινεῖ ὅ,τι θέλει αὐτὸς καὶ κατηγορεῖ ὅ,τι θέλει αὐτός. Ἔτσι. ὅμως, λέει παιδαγωγεῖ. Ἔτσι, λέει, θίγει τὴ ψυχὴ τοῦ παιδιοῦ.

Ἀντίθετα ὅμως σ' αὐτά, ἐμεῖς θὰ ποῦμε στὸ δάσκαλο αὐτό, πῶς ἡ καλύτερη μέθοδος τῆς Ἱστορίας εἶναι ἐκείνη ποὺ βάζει τὰ παιδιὰ νὰ βροῦν μόνα τους τὴν ἀντικειμενικὴ ἱστορικὴ ἀλήθεια. Εἶναι ἐκείνη ποὺ εἶναι ἀπαλλαγμένη ἀπὸ κάθε ὑποκειμενικὴ, προσωπικὴ προσπάθεια καὶ ἀντιπάθεια καὶ δὲν ξέρει τίποτα ἄλλο ἀπὸ κεῖνο, ποὺ λένε τὰ πράγματα. Τὶ στιγμὴ ποὺ ξεφεύγουμε ἀπὸ τὰ πράγματα καὶ ἀνατεύομε στὴν Ἱστορία καὶ τὶς ὑποκειμενικές μας ἀντιλήψεις τὴ στιγμὴ ἐκείνη παρεξορφώνομε τὴν Ἱστορία. Καὶ ἐκεῖνο, ποὺ ἐπιδιώκουν οἱ Ἑρβαρτιανοὶ μὲ τὴν Ἱστορία, δηλαδὴ ἡ διαπεδαγώγηση τῶν μαθητῶν, κατευχαίνεται καλύτερα μόνον ἄμα ἀποβλέπωμε νὰ ἀνακαλύψωμε τὴν Ἱστορικὴ ἀλήθεια, ὅσο πιστὴ καὶ ἂν εἶνε καμιὰ φορὰ, καὶ γιὰ μᾶς. Τίποτα δὲν ὑψώνει καὶ δὲν ἐξευγενίζει τὴν ἀνθρώπινη ψυχὴ, παρὰ ἡ προσπάθεια νὰ ἀνακαλύψη καὶ νὰ διαπιστώση τὴν ἀντικειμενικὴ ἀλήθεια. Καὶ ἡ ἀνακάλυψη τῆς Ἱστορικῆς ἀλήθειας πρέπει νὰ εἶναι ὁ κύριος σκοπὸς τοῦ μαθήματος τῆς Ἱστορίας.

Ἡ ἀνακάλυψη ὅμως καὶ διαπίστωση τῆς Ἱστορικῆς ἀλήθειας γίνεται μόνο μὲ τὸν τρόπο τῆς διδασκαλίας ποὺ ἀνάφερα πάρα πάνω. Μὲ τὴ διδασκαλία τῶν πηγῶν. Τότε παρμερίζει κάθε ὑποκειμενικὴ ἀντίληψη καὶ συμπάθεια καὶ ἀκούεται μόνο ὅ,τι λένε τὰ ἱστορικὰ ντοκουμέντα.

Στὴ μέση ἐκπαίδευση κατὰ τὴ γνώμη μου πρέπει νὰ ἀπαγορεύεται κάθε ἄλλος τρόπος διδασκαλίας τῆς Ἱστορίας. Στὸ δημοτικὸ σχολεῖο βέβαια, δὲ μποροῦμε νὰ ἀρχίσουμε ἀμέσως ἀπὸ τὴν ἀρχὴ, δηλαδὴ ἀπὸ τὴν Γ.' καὶ Δ.' τάξη τέλεια διδασκαλία. Τὰ παιδιά, στὴν ἡλικία αὐτή, δὲν μποροῦν νὰ καταλάβουν καμιὰ ἱστορικὴ πηγή. Εἶμαι ὅμως τῆς γνώμης πῶς στὶς ἀνώτερες τάξεις τοῦ Δημοτικοῦ σχολείου, καὶ τὴν Ε.' καὶ ΣΤ.' τάξη μποροῦμε μιὰ χαρὰ νὰ ἐφαρμόσωμε τὸν τρόπο αὐτό. Τὴ ζωὴ τοῦ Ἑλληνισμοῦ στοὺς χρόνους τῆς Τουρκοκρατίας καὶ τὴν Ἑλληνικὴ Ἐπανάσταση, ποὺ διδάσκονται στὶς τάξεις αὐτὲς, δὲν ἔχουν ἀνάγκη οἱ μαθητές μας νὰ τὶς μάθουν ἀπὸ τὸ ἐγχειρίδιό τους. Θὰ τὶς μάθουν ἀπὸ τὰ Δημοτικά μας τραγούδια, προπάντων τὰ κλέφτικα ἀπὸ ἐπίσημα ἔγγραφα κτλ. Δοκιμάσατε νὰ διδάξετε ἔτσι Ἱστορία στὴν Ε.' κρὶ ΣΤ.' τάξη καὶ θὰ μὲ θυμηθῆτε.

Λοιπὸν νὰ μὴν ἔχωμε ἐγχειρίδιο τῆς Ἱστορίας στὸ σχολεῖο, καὶ προπάντων στὴ Μέση Παιδεία;

Ὄχι πρέπει νὰ ἔχωμε καὶ τὸ ἐγχειρίδιο, μὰ ὄχι γιὰ τὰ μαθαίνουν ἀπ' αὐτὸ οἱ μαθητὲς τὴν Ἱστορία. Θέλομε νὰ ἔχωμε τὸ ἐγχειρίδιο γιὰ ἕναν ἄλλο σκοπό, ποὺ δὲν εἶνε κύριε συνάδελφε ἐδῶ ἡ ἔδση του γιὰ νὰ σοῦ ἀναπτύξω Ἐπιτρεψέ μου λοιπὸν νὰ τὸν ἐξετάσω ἀργότερα ὅταν θὰ ἐξετάζω μιὰ ἄλλη διδακτικὴ ἀρχὴ τοῦ σχολείου ἐργασίας. Μὴν τὸ ξεχάσης μόνο!

Ἐσκόπευα στὸ σημερινό μου γράμμα νὰ ἐξετάσω καὶ τὸ μάθημα τῆς Γεωγραφίας ἀπὸ τὴν ἄποψη τῆς, ἀρχῆς ποὺ εἴπαμε. Θὰ πάη ὅμως πολύ! Γι' αὐτὸ ἂς τ' ἀφήσωμε στὸ ἐρχόμενο.

Π. ΠΑΠΑΜΑΥΡΟΣ

ΔΗΛΩΣΗ

Συνεχίζομε τὴν διακοπὴ τοῦ «Δ. Βήματος» σ' ὅσους δὲν πλήρωσαν τὴ συνδρομή τους.

Ἐκτὸς κείνων ποὺ ἀναφέραμε στὸ προηγούμενο φύλλο δὲ θὰ λάβουν τὸ ἐρχόμενο φύλλο οἱ συνδρομητὲς ποὺ δὲν πλήρωσαν τῶν ἑξῆς Συλλόγων. 1) Δράμας, 2) Δορίδος, 3) Διδυμοτύχου, 4) Ἐδέσσης, 5) Ἐλασσώνος, 6) Εὐρυτανίας, 7) Ζακύνθου, 8) Ζαγορίου, 9) Ἠλείας, 10) Ἡρακλείου.

ΤΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΜΑΣ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Η ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΗ ΤΟΥ ΔΑΣΚΑΛΟΥ

Σύμφωνα μὲ τὴ δήλωση ποῦ κάμαμε στὸ τέλος τοῦ προηγούμενου ἄρθρου μας γιὰ τὴ Μόρφωση τοῦ Δασκάλου, θ' ἀσχοληθοῦμε σ' αὐτὸ τὸ ἄρθρο μας μὲ *τὴν Ἐπιμόρφωση*. Ἐδῶ περιέχονται: *ἡ Μετεκπαίδευση τὰ Παιδαγωγικὰ Συνέδρια κ' οἱ ἐκδρομές*. Ὅπως εἶπαμε στὸ προηγούμενο ἄρθρο μας, γιὰ τὴ Μετεκπαίδευση δὲν ἔχομε νὰ προσθέσομε τίποτα σὲ κεῖνα ποὺ γράψαμε στὴ σχετικὴ μελέτη μας καὶ σ' αὐτὰ ποῦ γράφει ἡ Διοίκηση. Ἔτσι μᾶς μένουν γιὰ ἐξέταση: τὰ Παιδαγωγικὰ Συνέδρια κ' οἱ Ἐκδρομές. Πρὶν καταπιαστοῦμε ὅμως μὲ τὰ ζητήματα αὐτά, ἂς μᾶς ἐπιτρέψουν οἱ συνάδελφοι νὰ κάμομε μιὰ παρέκβαση ἀπαντώντας μὲ λίγες λέξεις στὸ συνάδελφο Βουλγαρη, ποὺ στὸ 206—207ο φύλλο τοῦ Δ. Βήματος προβάλλει ἀπορίες καὶ ρωτήματα καὶ κάνει μερικὲς παρατηρήσεις ἀπάνου στὸ ἄρθρο μας γιὰ τὸ Σκοπὸ τῆς Ἀγωγῆς.

Ὁ συν. Βούλγαρης ἤθελε νὰ μὴ σταματήσομε τὴ μελέτη μας γιὰ τὸ Σκοπὸ τῆς Ἀγωγῆς στὸ ρώτημα: *εἶνε δυνατὸ νὰ πραγματοποιηθῇ;*, ἀλλὰ νὰ συνεχίσομε τὴ μελέτημας ἀπάνου στὰ μέσα τῆς Ἀγωγῆς. Ἀπαντοῦμε στὶς παρατηρήσεις τοῦ συναδέλφου, πῶς οὔτε *ἀπὸ ἄγνοια* οὔτε *ἀπὸ σκοπό*, ὅπως γράφει, σταματήσαμε τὸ πρῶτο ἄρθρο μας στὴ διατύπωση τοῦ Σκοποῦ τῆς Ἀγωγῆς. Ἔχομε μπροστά μας *ὁλοκληρωμένη τὴ προοπτική*, ποὺ μέσα σ' αὐτὴ ἐμεῖς μὲ τῆς δικῆς μας ψυχῆς τὰ μάτια βλέπομε τὸ Ἐκπ. Πρόβλημα. Θεωρήσαμε ὅμως ἀναγκαῖο γιὰ νὰ φτάσει ἡ συζήτηση σὲ κάποιο τέλος, νὰ περιορίσομε τὴν προσπάθειά μας μέσα στὸ πλαίσιο ποὺ διαγράφει ἡ Διοίκηση. Μόνο ἔτσι πιστεύομε πῶς θὰ φτάσομε στὸ ξεκαθάρισμα τῶν διαφόρων ζητημάτων. Εἰδικὰ γιὰ τὸ ἄρθρο μας ἔχομε νὰ παρατηρήσομε πῶς *σκοπός τον ἀποκλειστικὸς* ἦταν νὰ ξεκαθαρίσομε τὸ ζήτημα *Σκοπὸς τῆς Ἀγωγῆς* μόνο ἀπὸ τὴν ἄποψη τοῦ καθορισμοῦ τοῦ περιεχομένου του. Καὶ δώσαμε, ὅ,τι μπορήσαμε σχετικὰ μὲ τὸ ζήτημα αὐτό.

Ἂς μᾶς ἐπιτρέψει τώρα ὁ σ. Βούλγαρης νὰ τοῦ ποῦμε, πῶς δὲν ἔπρεπε νὰ δείξει τόση τσιγγουνιὰ στὴ διατύπωση τῶν σκέψεών του. Ἀπὸ τὶς λίγες γραμμὲς ποὺ φαίνεται, πῶς δὲν πέρασαν στὰ χαμένα τὰ χρόνια του ἀπὸ ἄποψη ἀνησυχιῶν καὶ μελέτης σχετικὰ μὲ τὸ Ἐκπ. Πρόβλημα. Πιστεύομε, πῶς μποροῦσε νὰ μᾶς μιλήσει πλατύτερα ἀπάνου στὰ διάφορα σημεῖα τοῦ Ἐκπ. Προβλήματος καὶ νὰ συντελέσει μὲ τὰ ἐφόδια τῆς πείρας του, ποὺ ἐμεῖς δὲν ἔχομε, στὸ ξεκαθάρισμά τους. Κάνοντας αὐτὴ τὴν παρατήρηση στὸ σ. Βούλγαρη δὲ μποροῦμε νὰ τελειώσομε τὴν παρέκβασή μας χωρὶς νὰ ἐκφράσομε τὴν ἔκπληξή μας καὶ τὴ λύπη μας για τὴν ἀποχὴ τῶν συναδέλφων ἀπὸ τὴ συζήτηση ποῦ ἄνοιξε ἡ Διοίκηση τῆς Ὁμοσπονδίας. Ποῦ εἶνε οἱ συνάδελφοι ποὺ πέρασαν ἀπὸ τὴ Διοίκηση τῆς Ὁμοσπονδίας; Ποῦ εἶνε ἡ Οἰκονόμου ὁ Χαρτουλάρης, ὁ Δημητράτος, ὁ Παράσχης. ὁ Παυλοῦρος κι' ἄλλοι, γιὰ τοὺς ὁποίους πιστεύομε πῶς μποροῦσαν νὰ μᾶς ποῦν πολλά; Ποῦ εἶνε οἱ διάφοροι ὑποψήφιοι ἐκπαιδευτικοὶ σύμβουλοι; ἐπιθεωρητὲς καὶ γερουσιαστές; Νὰ ὑποθέσει κανένας πῶς τὸ ρόλο μας τὸν βλέποπε μόνο σ' ὁρισμένες θέσεις; Βρίσκομε ὁλότελα ἀδικαιολόγητη τὴ σιωπὴ αὐτὴ τῶν συναδέλφων τόσο αὐτῶν ποὺ ἀναφέρομε ὀνομαστικά, ὅσο καὶ τῶν ἄλλων. Μέσα σ' ὁποιουσδήποτε κόσμους συναισθημάτων καὶ ἰδεῶν κι' ἂν κινοῦνται, δὲν ἔπρεπε ν' ἀγνοήσουν τὴ συζήτηση. Δὲν ἐλέγχομε κανέναν. Διατυπώνομε ἕνα συναδελφικὸ παράπονο, ποὺ ἀπευθύνεται περσότερο σὲ κεῖνους, τοὺς ὁποίους πιστεύομε πῶς γνωρίσαμε.

Ἔπειτα ἀπὸ τὴν παρέκβαση αὐτὴ ἐρχόμαστε στὸ καθαυτὸ θέμα μας.

Α' ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΑ ΣΥΝΕΔΡΙΑ

Ἡ Διοίκηση κάνοντας στὸ Α'. ὄρθρο της μιὰ ἱστορικὴ ἀνασκόπηση τῆς σχετικῆς μὲ τὰ παιδαγωγικὰ συνέδρια Νομοθεσίας τονίζει τὴν ἀνάγκη τους καὶ διατυπώνει γνῶμες σχετικὰ μὲ τὴν ὀργάνωσή τους. Δὲ μᾶς φαίνεται ὅμως ἐξαντλημένο τὸ θέμα καὶ γι' αὐτὸ θὰ προσπαθήσομε νὰ συμπληρώσομε τὴν ἄποψη τῆς Διοίκησης.

1. Σκοπὸς τῶν παιδαγωγικῶν συνεδρίων. Γιὰ τὰ παιδαγωγικὰ συνέδρια ἔχουν γράψει τὴν π. χρονιὰ ἡ *συν. Ὄλγα Οἰκονόμου* στὸ 156ο φύλλο τοῦ Δ. Βήματος μὲ τίτλο: «*ἡ Ἐπιστημονικὴ Σκέψη στὸν Ἕλληνα Δάσκαλο*» κι' ὁ συνάδ. *Δημ. Χαρτουλάρης* στὰ φύλλα τοῦ Δ. Βήματος 163ο καὶ 164ο μὲ τίτλο: «*γύρω στὸ ζήτημα τῆς Ἐπιστημονικῆς Σκέψης τοῦ Ἕλληνα Δασκάλου*». Ἡ συν. *Οἰκονόμου* μὲ τὴ βαθιὰ παρατηρητικότητα καὶ κρίση ποὺ σὲ κάθε της μελέτη διαφαίνεται, κριτικάροντας τὰ παιδαγωγικὰ συνέδριά μας διαπιστώνει δίψα καὶ ὀργασμὸ τῶν δασκάλων γιὰ τὴν κατάχτηση ἀνώτερης πνευματικῆς ζωῆς μέσα στὸ κύκλο τῆς δουλειᾶς του. Τονίζει ὅμως τὴν ἔλλειψη στὰ παιδαγωγικὰ συνέδρια τῆς ἐπιστημονικῆς σκέψης τοῦ Δασκάλου καὶ τὴν ἀνάγκη ν' ἀρχίσομε νὰ δουλεύομε συστηματικὰ κ' ἐπιστημονικά, γιὰ νὰ γίνει δυνατὸ σιγὰ σιγὰ τὸ παρουσίασμα στὰ συνέδριά μας τῆς Ἐπιστημονικῆς Σκέψης ἀπάνου στὰ διάφορα προβλήματα. Ὁ *συν. Χαρτουλάρης* συμπληρώνοντας θαυμάσια τὴ μελέτη τῆς συν. Οἰκονόμου μᾶς παρουσιάζει ἕνα σύστημα ὀργάνωσης καὶ κατεύθυνσης τῶν παιδαγωγικῶν συνεδρίων. *Ἡ Διοίκηση* τῆς Ὁμοσπονδίας ὁρίζει γιὰ προορισμό τους τὴν εὐθυγράμμιση τοῦ μετώπου τῆς παιδαγωγικῆς κίνησης καὶ τὸ ψυχικὸ ἀναβάφτισμα τοῦ κάθε δασκάλου. *Στὸ ἄρθρο μας* τέλος γιὰ τὸ *Νέο Σχολεῖο* (Δ. Β. 200) ἀναγκαστικὰ θίξαμε τὰ παιδαγωγικὰ συνέδρια γιὰ νὰ τονίσομε τὴν ἀνάγκη τοῦ παιδαγωγικοῦ συγχρονισμοῦ ἐπιθεωρητῶν καὶ δασκάλων.

Ἔπειτα ἀπὸ αὐτὰ ποὺ γράφηκαν παρουσιάζεται ξεκαθαρισμένος μπροστά μας τῶν παιδαγωγικῶν συνεδρίων *ὁ Σκοπός*. Ἂν θελήσομε συγκεφαλαιώνοντας τὶς διάφορες γνῶμες κὰ τοῦ δώσομε σύντομη διατύπωση, μποροῦμε νὰ ποῦμε: Σκοπὸς τῶν παιδαγωγικῶν συνεδρίων πρέπει νὰναι: *κατεύθυνση τῆς σκέψης τοῦ Δασκάλου στὸ ἐπιστημονικὸ ἀντίκρυσμα τῶν διαφόρων προβλημάτων, ξεγνοιωμα τῆς σκέψης του καὶ παιδαγωγικὸς συγχρονισμός του, ξάνοιγμα καινούργιων δοιζόντων μπροστὰ στὴ σκέψη κι' ὄχι περιορισμός της μέσα σὲ ὁρισμένες φόρμες.*

Ὁ σκοπὸς αὐτὸς δὲ θὰ πάψει ποτὲ νὰ προβάλλει τὶς ἀπαιτήσεις του. Τὰ παιδαγωγικὰ συνέδρια θὰ εἶνε πάντοτε ἀναγκαῖα κι' ἂν ἀκόμα ἱκανοποιηθοῦν τὰ σχετικὰ μὲ τὴ βασικὴ μόρφωση καὶ τὴ μετεκπαίδευση αἰτήματά μας. Ὅπως τὸ *χτὲς* δὲν εἶνε πιὰ *σήμερα*, καὶ τὸ σήμερα δὲ θᾶναι *αὔριο* ἢ *μεθαύριο*.

2. Πῶς πρέπει νὰ γίνονται τὰ παιδαγωγικὰ συνέδρια; Ἡ εἰκόνα, ποὺ παρουσιάζουν σήμερα τὰ παιδαγωγικὰ συνέδριά μας, εἶνε σ' ὅλους μας γνωστή. Παρουσιάζεται χτυπητὰ σ' ὅλα τὰ ἄρθρα ποὺ ἀναφέραμε παραπάνου. Μὲ λίγες λέξεις ξαναλέμε ἐδῶ πῶς λείπει ἀπὸ τὰ συνέδριά μας ἡ ἐνιαία κατεύθυνση καὶ τὸ σύστημα, λείπει τὸ βγαλμένο ἀπὸ τὴ συστηματικὴ ἐπιστημονικὴ παρατήρηση μέσα στὴ ζωὴ τοῦ Σχολείου περιεχομενο. Ἀναρχία στὴν ὀργάνωση τῶν συνεδρίων, ξεφαΐλα ἀπὸ ἄποψη ἐπιστημονικῆς σκέψης. Βαδίζομε πάντα σ' ἀχνάρια ποὺ ἄφησε τὸ πέρασμα τῶν ἄλλων. Τὴ σκέψη μας κρατᾶμε φυλακισμένη μέσα σὲ καλούπια ποὺ ἴσως μόνο ἐδῶ στὸν τόπο μας ἔχουν ἀκόμα τόση πέραση. Κι' ὁποτέλεσμα ὅλης τῆς φασαρίας τῶν συνεδρίων μας; Μένομε πάλι στὰ ἴδια, ἐνῶ σ' ἄλλους τόπους πάντα προχωροῦν. Ἡ κατάργηση δὲ τοῦ Νόμου ποὺ δίνοντας κάποια πρόσθετη ἀποζημίωση στοὺς δασκάλους ἐξασφάλιζε τὴ σύγκληση γενικῶν συνεδρίων στὶς περιφέρειες, μᾶς στέρησε καὶ τὸ ψυχικὸ ἀναβάφτισμα τῶν δασκάλων, Τί πρέπει νὰ γίνει λοιπόν;

Ὁ συν. Χαρτουλάρης στὸ β' ἄρθρο του (Δ. Β, 165ο) μᾶς παρουσιάζει ἕνα σύστημα ὀργάνωσης τῶν παιδαγωγικῶν συνεδρίων μὲ τὴν πρωτοβουλία τῶν Συλλόγων καὶ τὴ γενικὴ κατεύθυνση τῆς Ὁμοσπονδίας. Καὶ πέρσι προσέξαμε πολὺ τὸ σύστημα αὐτὸ καὶ τώρα, ποὺ γράφομε τὶς γραμμὲς αὐτὲς τὸ ἔχομε μπροστά μας. Βρίσκομε τὸ σύστημα αὐτὸ τὸ ἰδανικότερο ἀπὸ κάθε ἄλλο. Καὶ θὰ ἦταν εὐτύχημα νὰ ἦταν τώρα δυνατὴ τέτοια ὀργάνωση τῶν παιδαγωγικῶν συνεδρίων. Δὲ διστάζομε ὅμως νὰ ποῦμε πῶς τὸ σύστημα αὐτὸ εἶνε πρόωρα παρουσιασμένο· Εἶνε γιὰ τώρα ἀνεφάρμοστο. Ἡ ἐφαρμογή του χρειάζεται μιὰ προϋπόθεση ποὺ σήμερα μᾶς λείπει. Κ' εἶνε ἡ προϋπόθεση ἡ συγκέντρωση ὅλων τῶν δασκάλων στοὺς Συλλόγους κ' ἡ ἀνάπτυξη μέσα τους τέτοιας συνείδησης, ποὺ νὰ συγκλονίζονται σὲ κάθε σάλπισμα ποὺ θὰ τοὺς σημαίνεται ἀπὸ τὰ Δ. Συμβούλια τῶν Συλλόγων ἢ τῆς Ὁμοσπονδίας. Ξανατονίζομε μ' ὅλη τὴ λύπη, ποὺ βαθιὰ στὴν ψυχή μας νοιώθομε, πῶς μᾶς λείπει ἡ προϋπόθεση αὐτή. Αὐτὸ μᾶς τὸ βεβαιώνει ἡ κίνηση τοῦ κάθε Συλλόγου εἰδικά, τῆς Ὁμοσπονδίας μας γενικά. Θέλομε μιὰ πρόσφατη καὶ χτυπητὴ ἀπόδειξη; Νὰ την: Πέντε μῆνες ἔπειτα ἀπὸ τὴ διατύπωση τῆς ἄποψης τῶν συν. Οἰκονόμου καὶ Χαρτουλάρη ἡ Διοίκηση τῆς Ὁμοσπονδίας προβάλλει γιὰ συζήτηση τὸ Ἐκπαιδευτικὸ πρόβλημα ἀπὸ ὁρισμένες πλευρές του καὶ σὲ σειρὰ 13 ἄρθρων θίγει ζητήματα βασικῆς σημασίας. Πόσοι ὅμως δασκάλοι καὶ δασκάλες, πόσοι σύλλογοι πῆραν μέρος στὴ συζήτηση; Κι' ὅμως τόσοι μίλησαν ἀπάνου στὰ ρωτήματα τοῦ ἐπιθεωρητῆ κ. Παναγόπουλου. Ἄλλοι γιὰ νὰ ποῦν ἀπὸ πότε πρέπει νὰ παντρεύονται οἱ δασκάλες καὶ νὰ φεύγουν ἀπὸ τὴν ὑπηρεσία. ἄλλοι πῶς οἱ δασκάλες δὲν κάνουν τίποτα συγκριτικὰ μὲ τοὺς δασκάλους καὶ τόσα ἄλλα ὧν οὐκ' ἔστιν ἀριθμός. Ἐνδιάφεραν ἀμεσώτερα, φαίνεται, τὸν καθένα τὰ ζητήματα ποὺ ἔθιξε ὁ κ. Παναγόπουλος. Ἀ! ἂν τὰ 13 ἄρθρα τῆς Διοίκησης ἦταν 13 ἐγκύκλιες ἐπιθεωρητῶν! Πόσοι δασκάλοι καὶ δασκάλες θὰ τὶς ἄφηναν ἀναπάντητες; Τὸ σάλπισμα τῆς Ὁμοσπονδίας βγαλμένο ἀπὸ τὰ ἐπιθεωρητικὰ γραφεῖα θὰ κινητοποιοῦσε χειρόγραφα κ' ἔντυπα, θὰ ξεσκόνιζε βιβλιοθῆκες καὶ θᾶφερνε χρυσὲς δουλειὲς στοὺς βιβλιοπῶλες. Σᾶς φαίνεται παράξενο τὸ τελευταῖο; Ἔφταστε νὰ ὁρίσῃ ὁ Ἐπιθεωρητὴς τῆς περιφέρειάς μας κ. Σπετσέρης ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ ἄλλα θέματα γιὰ τὰ συνέδρια τῆς χρονιᾶς αὐτῆς *τὴν Ψυχογραφία στὸ Σχολεῖο*, γιὰ νὰ ἐξαντληθοῦν σὲ λίγες μέρες ἴσως καὶ ὧρες—αὐτὸ δὲν τὸ ἐξακριβώσαμε—ὅλα τὰ ἀντίτυπα τοῦ σχετικοῦ ἔργου τοῦ κ. Ἐξαρχοπούλου ποὺ εἶχε τὸ μεγαλύτερο βιβλιοπωλεῖο τῆς πόλης μας. Αὐτὴ εἶνε ἡ πραγματικότητα.! Λυπηρὴ βέβαια. Ἀπογοητευτικὴ. ἂν θέλετε. Ἀλλὰ κάνατε ἡ μόνη γιὰ τὴν ὥρα πραγματικότητα. Κ' ἡ πραγματικότητα αὐτὴ μᾶς λέγει πῶς μ' ὅλο τὸν ἐνθουσιασμὸ τοῦ συν. Χαρτουλάρη δὲν εἴμαστε σὲ θέση ἀκόμα νὰ πάρομε ἐμεῖς στὰ χέρια μας ὅλη τὴν πρωτοβουλία γιὰ τὴν ὀργάνωση τῶν παιδαγωγικῶν συνεδρίων. Θὰ λείπουν ἀπὸ κάθε συνέδριο οἱ σύνεδροι, ὅπως λείπουν ἀπὸ τὶς συνελεύσεις τῶν Συλλόγων. τὰ μέλη, ἐνῶ κανένας δάσκαλος καὶ καμμιὰ δασκάλα δὲ λείπει ἀπὸ τὰ συνέδρια ποὺ συγκαλοῦν οἱ ἐπιθεωρητές. Δὲ φτάσαμε ἀκόμα στὴν ἐποχή, ποὺ τὸ *κίνητρο γιὰ τὴν κάθε ἐνέργειά μας θᾶναι μέσα μας καὶ θὰ νοιώθομε ντροπὴ καὶ στὴ σκέψη ἀκόμα πῶς ἀπ' ἀπάνου θὰ μᾶς ἔρχεται ἡ ἐπιταγὴ νὰ κινηθοῦμε χωρὶς ἐμεῖς νὰ νοιώθομε μόνοι μας τὴν ἀνάγκη τῆς κίνησης.*

Γιὰ τὴν ὥρα λοιπὸν ὁ δυνατὸς καλλίτερος τρόπος ὀργάνωσης τῶν παιδαγωγικῶν συνεδρίων εἶνε αὐτὸς κατὰ τὴ γνώμη μας.

Τὴ *γενικὴ κατεύθυνση* τῶν συνεδρίων θὰ πάρει στὰ χέρια του τὸ Ἐκπαιδευτικὸ Συμβούλιο ποὺ τώρα κρατάει παθητικὴ στάση μπροστὰ στὴν ἀναρχία, ἡ ὁποία παρατηρεῖται στὴν ὀργάνωσηκαὶ διεξαγωγή τους. Τὰ συνέδρια θὰ γίνονται *κάθε χρόνο ἕνα* στὴν κάθε περιφέρεια καὶ *ἕνα γενικὸ* στὴν Ἀθήνα. Ἡ ὀργάνωση καὶ διεξαγωγὴ τῶν συνεδρίων θὰ κανονιστῆ μ' αὐτὸν τὸν τρόπο:

Βασικὴ ἀρχή, ποὺ ἀπάνω σ' αὐτὴ θὰ στηριχτῆ ὅλη ἡ σχετικὴ μὲ τὰ παιδαγωγικὰ συνέδρια κίνηση θὰ εἶνε: *τὸ περιεχόμενο τῶν συνεδρίων ἀπὸ ἄποψη θεμάτων πρέπει νὰ εἶνε βγαλμένο ἀπὸ τὶς πραγματικὲς ἀνάγκες τῶν δασκάλων κι' ὄχι κατάλογος αὐθαίρετα κι' ἀμελέτητα τὶς περισσότερες φορὲς καμωμένος ἀπὸ τοὺς ἐπιθεωρητές.* Σύμφωνα μὲ τὴν βασικὴ αὐτὴ ἀρχὴ οἱ δασκάλοι τῆς κάθε περιφέρειες θὰ προσκληθοῦν ἀπὸ τοὺς ἐπιθεωρητὲς στὴν ἀρχὴ τῆς σχολικῆς χρονιᾶς νὰ δηλώσουν ποιὲς ἀπορίες τοὺς παρουσιάστηκαν ἀπάνου στὰ σχετικὰ μὲ τὸ ἔργο τους ζητήματα, ποιὸ προβλήματα πρόβαλαν ἄλυτα μπροστά τους. Ἔπειτα ἀπὸ τὴ συγκέντρωση τῶν δηλώσεων ὅλων τῶν δασκάλων μιὰ *Ἐπιτροπὴ* ἀπὸ τὸν Ἐπιθεωρητὴ τῆς περιφέρειας καὶ δυὸ δασκάλους ποὺ θὰ τοὺς ὑποδείξουν τὰ Δ. Συμβούλια τῶν Συλλόγων, σὲ περίπτωση δὲ ἐπέκτασης τῆς αὐτοδιοίκησης μποροῦν νὰ εἶνε τὰ αἱρετὰ μέλη τῶν ἐποπτικῶν Συμβουλίων, θὰ *ταξινομήσει* τὰ διάφορα προβλήματα. Ἡ ταξινόμηση θὰ στηριχτεῖ ἀπάνου στὴ σχέση ποὺ θὰ ἔχει τὸ κάθε πρόβλημα μὲ τὸ ἕνα ἢ τὸ ἄλλο κεφάλαιο τῆς Παιδαγωγικῆς καὶ κάθε ἄλλης σχετικῶς μὲ τὸ ἔργο τῆς Ἀγωγῆς Ἐπιστήμης. Θὰ γίνουν ἔτσι ὁμάδες προβλημάτων ἀντίστοιχες μὲ τὰ διάφορα παιδαγωγικὰ ἢ ἐπιστημονικά, σχετικὰ δὲ μὲ τὴν Ἀγωγὴ κεφάλαια καὶ θὰ φανῆ ἔτσι ἀπάνου σὲ πιὰ ζητήματα εἶνε ἀνάγκη νὰ γίνῃ συζήτηση. Π. χ. μιὰ ὁμάδα θὰ ἐπιβάλει τὴ συζήτηση *τοῦ Σκοποῦ τῆς Ἀγωγῆς*, ἄλλη τὴ συζήτηση *τοῦ Προγράμματος*, τρίτη *τῆς ἐπίδρασης τῶν διαφόρων ἐξωσχολικῶν παραγόντων* κ.τ.λ. Τὰ ἀντίστοιχα μὲ τὶς διάφορες ὁμάδες ζητήματα θὰ ταξινομηθοῦν μὲ σειρὰ τῆς σπουδαιότητας τοῦ καθενὸς καὶ θὰ γίνει ἕνας *κατάλογός τους*, ποὺ ἀντίγραφό του θὰ σταλῆ στὸ Ἐκπ. Συμβούλιο. Μαζὶ μὲ τὸ κάθε ζήτημα θ' ἀναγράφεται στὸν κατάλογο κ' ἡ ὁμάδα τῶν ἀντίστοιχων προβλημάτων ποὺ προβλήθηκαν ἀπὸ τοὺς δασκάλους.

Τὸ ἐκπαιδευτικὸ Συμβούλιο, ἀφοῦ συγκεντρώσει τοὺς καταλόγους ὅλων τῶν περιφρειῶν, θ' ἀναθέσει σὲ μιὰ Ἐπιτροπὴ ἀπὸ μέλη του, τοὺς Ἐπιθεωρητὲς Ἀθήνας καὶ ἕνα ἢ δυὸ μέλη τοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς Ὁμοσπονδίας τὴ συγκριτικὴ μελέτη τῶν καταλόγων τῶν περιφερειῶν καὶ τὸν καταρτισμὸ *Γενικοῦ Καταλόγου* τῶν θεμάτων ποὺ θ' ἀπασχολήσουν τὰ παιδαγωγικὰ συνέδρια ὡς ποῦ νὰ ἐξαντληθοῦν ὅλα. Ὁ Κατάλογος αὐτὸς μπορεῖ νὰ συμπληρωθῇ ἀπὸ τὸ Ἐκπ. Συμβούλιο μὲ τὴν προσθήκη θεμάτων, ποὺ θὰ κρίνει ἀναγκαῖα. Ἔτσι θᾶχομε ἕναν Κατάλογο θεμάτων βγαλμένων ἀπὸ τὶς ἀνάγκες τῶν δασκάλων. Ἀντίτυπα τοῦ Καταλόγου αὐτοῦ μὲ φροντίδα τοῦ Ἐκπ. Συμβουλίου καὶ τῆς Ὁμοσπονδίας θὰ σταλοῦν σ' ὅλους τοὺς συλλόγους καὶ σ' ὅλους τοὺς δασκάλους.

Γιὰ κάθε χρονιὰ θὰ ὁρίζεται ἀπὸ τὸ Ἐκπαιδ. Συμβούλιο μιὰ ἡμερήσια διάταξη θεμάτων ποὺ θ' ἀπασχολήσουν τὸ παιδαγωγικὸ Συνέδριο τῶν δασκάλων τῆς κάθε περιφέρειας. Ἡ ἡμερήσια διάταξη θὰ σταλῆ στοὺς Ἐπιθεωρητὲς κ' ἀπ' αὐτοὺς στοὺς δασκάλους τῆς κάθε περιφέρειας στὴν ἀρχὴ τῆς σχολικῆς χρονιᾶς, γιὰ νὰ μελετηθοῦν ὅλη τὴ χρονιὰ καὶ νὰ συ-

ζητηθοῦν τὸν ἄλλο Σεπτέμβρη. Τῶν ἰδίων ζητημάτων ἡ μελέτη θὰ γίνεται κι' ἀπὸ τοὺς Συλλόγους μὲ τὴν κατεύθυνση τῆς Ὁμοσπονδίας. Πρὶν γίνει τὸ πρῶτο συνέδριο, τὸ Ἐκπαιδ. Συμβούλιο θὰ συγκαλέσει στὴν Ἀθήνα συνέδριο ὅλων τῶν Ἐπιθεωρητῶν, στὸ ὁποῖο θὰ κατατοπιστοῦν στὶς βασικὲς κατευθυντήριες γραμμὲς τῶν συνεδρίων καὶ στὴ σύγχρονη θέση τῶν διαφόρων βασικῶν παιδαγωγικῶν ζητημάτων. Τὸ συνέδριο τῶν ἐπιθεωρητῶν θὰ γίνει μόλις τελειώσουν τὰ μαθήματα. Τὸ πρῶτο δεκαήμερο τοῦ Σεπτέμβρη θὰ γίνονται τὰ συνέδρια τῶν περιφερειῶν, ἕνα στὴν κάθεμιά, γιὰ τὴ σηζήτηση τῶν θεμάτων ποὺ θὰ ἔχει ὁρίσει τὸ Ἐκπ. Συμβούλιο. Ἡ συζήτηση τῶν θεμάτων αὐτῶν θὰ εἶνε τὸ α' μέρος τοῦ περιεχομένου τοῦ συνεδρίου. Τὸ β' μέρος θὰ εἶνε **ἀνακοινώσεις** δασκάλων γιὰ παρατηρήσεις ποὺ ἔκαμαν στὸ σχολεῖο τους καὶ γιὰ σχετικὰ πορίσματα καθώς καὶ γιὰ πειραματισμοὺς ἐφαρμογῆς πορισμάτων τῆς συζήτησης τῶν συνεδρίων. Τὸ κάθε συνέδριο πρέπει νὰ κρατάει τὸ λιγότερο μιὰ ὁλόκληρη βδομάδα καὶ περισσότερο ἄκομα, ἂν δὲν τελειώσει ἡ σηζήτηση τῶν θεμάτων.

Ἔπειτα ἀπὸ τὴ συζήτηση τοῦ κάθε θέματος τὸ συνέδριο, ποὺ θὰ τὸ διευθύνει ἕνας δάσκαλος, τὸν ὁποῖο τὸ συνέδριο θὰ ἐκλέγει γιὰ πρόεδρό του θὰ διατυπώνει σὲ τύπο **πορισμάτων** καὶ **αἰτημάτων** τ' ἀποτελέσματα τῆς συζήτησης. Ἀφοῦ τελειώσει τὸ συνέδριο θὰ ὑποβάλλεται στὸ Ἐκπ. Συμβούλιο **ἔκθεση** τῶν ἐργασιῶν τοῦ συνεδρίου μὲ τὰ πορίσματα καὶ τὰ αἰτήματα σχετικὰ μὲ τὰ διάφορα θέματα ποὺ συζητήθηκαν. Θὰ ἐκλέγει δὲ τὸ κάθε συνέδριο ἕναν ἀντιπρόσωπό του γιὰ τὸ Γενικὸ Παιδαγωγικὸ Συνέδριο ποὺ θὰ γίνεται στὴν Ἀθήνα. Ἔπειτα ἀπὸ τὴν ἐκλογὴ τοῦ ἀντιπροσώπου θὰ ἀνακοινώνονται ἀπὸ τὸν ἐπιθεωρητὴ τὰ θέματα ποὺ θ' ἀπασχολήσουν τὸ συνέδριο τῆς ἄλλης χρονιᾶς.

Τὸ Ἐκπ. Συμβούλιο, ἀφοῦ συγκεντρώσει τὶς ἐκθέσεις ἀπὸ ὅλες τὶς περιφέρειες, θὰ συγκαλεῖ τὸν Ὀχτώβρη στὴν Ἀθήνα Γενικο Παιδαγωγικὸ Συνέδριο ποὺ θὰ ἀπαρτίζεται. 1) ἀπὸ τὰ μέλη τοῦ Ἐκπ. Συμβουλίου ὅλα ἢ μόνο ἐκεῖνα ποὺ θ' ἀποτελοῦν τὴν Ὀργανωτικὴ Ἐπιτροπή, ἂς ποῦμε, τοῦ συνεδρίου μαζὶ μὲ τοὺς ἐπιθεωρητὲς τῆς Ἀθήνας καὶ τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς Ὁμοσπονδίας μας 2) ἀπὸ τοὺς ἐπιθεωρητὲς καὶ τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν περιφερειῶν. Στὸ Γενικὸ αὐτὸ Συνέδριο θὰ γίνεται συζήτηση ἀπάνου στὰ θέματα ποὺ ἀπασχόλησαν τὰ περιφερειακὰ συνέδρια καὶ στὰ πορίσματα, ποὺ διετυπώθηκαν ἀπ' αὐτά. Θὰ διατυπώνονται δὲ ἔπειτα ἀπὸ τὴ σχετικὴ συζήτηση γενικὰ πορίσματα ἀπάνου στὸ κάθε θέμα καὶ θὰ ὑποβάλλονται σὰν αἰτήματα στὸν Ὑπουργὸ τῆς Παιδείας ὅσα εἶνε ἀνάγκη νὰ ρυθμιστοῦν νομοθετικά. Τοῦ κάθε Γενικοῦ Συνεδρίου τὰ πρακτικὰ θὰ τυπώνονται στὸ Ἐθνικὸ Τυπογραφεῖο καὶ θὰ στέλλονται σ' ὅλους τοὺς Ἐπιθεωρητές, γιὰ νὰ τὰ μοιράσουν σ' ὅλους τοὺς δασκάλους.

Ἔτσι μᾶς φαίνεται πὼς πρέπει νὰ ρυθμιστῆ ἡ ὀργάνωση καὶ διεξαγωγὴ τῶν παιδαγωγικῶν συνεδρίων, γιὰ νὰ παρουσιάσουν ἱκανοποιητικὰ κοπως ἀποτελέσματα. Ἀπαραίτητη ὅμως προϋπόθεση τῆς τέτοιας ρύθμισης θὰ εἶνε ἡ καταβολὴ τῶν ἐξόδων τῶν συνεδρίων ἀπὸ τὸ Κράτος. Καὶ πιστεύομε πὼς μ' αὐτὸ δὲν εἶνε φόβος νὰ πάθει καμμιὰ κρίσιμη νευρικὴ διαταχῆ ὁ Προϋπολογισμός, ποὺ ἀντέχει σὲ τόσες μιζόρες.

Γ'. ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΕΣ ΕΚΔΡΟΜΕΣ

Στὸ ΙΒ'. ἄρθρο της ἡ Διοίκηση τῆς Ὁμοσπονδίας καταπιάνεται μὲ τὶς ἐκδρομὲς χωρίζοντάς της σὲ **διδαχτικὲς** γιὰ τὰ παιδιὰ κ' **ἐκπαιδευτικὲς** γιὰ τοὺς δασκάλους. Συμφωνοῦμε μὲ τὴ γνώμη τῆς Διοίκησης καὶ δὲν ἔχομε νὰ προσθέσομε τίποτε γιὰ τις διδαχτικὲς ἐκδρομές. Τονίστηκε τόσες φορὲς ἡ ἀναγκαιότητα τοῦ ὑπαίθρου γιὰ τὸ παιδὶ ἀπὸ κάθε ἄποψη. Θὰ ποῦμε ὅμως μερικὰ συμπληρωματικὰ γιὰ τὶς ἐκπαιδευτικὲς ἐκδρομές.

Οἱ ἐκπαιδευτικὲς ἐκδρομὲς συμπληρώνουν σὲ μεγάλο βαθμὸ τὴ μόρφωση τῶν δασκάλων. Κάθε μέρα στὸ ἔργο τους τόσα **ρωτήματα** μᾶς **προβάλλουν** ἀναπάντεχα τὰ παιδιὰ κ' ἐμεῖς προσπαθοῦμε μὲ κάθε τρόπο νὰ.... **μὴν** ἀπαντήσομε, γιατὶ αὐτὸ εἶνε τὸ καλλίτερο ποὺ ἔχομε νὰ κάμομε, ἀφοῦ δὲν ξέρομε γιὰ πολλὰ ζητήματα περισσότερα ἀπὸ ὅσα δὲν ξέρουν τὰ παιδιά. Πόσοι ἀπὸ τὶς τόσες χιλιάδες τῶν δασκάλων ἔξω ἀπὸ κείνους ποὺ στρατεύτηκαν ξέρουν τί εἶνε ἔξω ἀπὸ τὸ χωριό τους ἢ ἀπὸ τὴν πόλη τους, πόσοι ἔχουν δῆ σιδερόδρομο, πλοῖο, ἐργοστάσιο, πόσοι ξέρουν πῶς γίνεται τὸ σαποῦνι, τὸ γυαλί, τὸ χαρτί, τὸ λίπασμα κλπ., πόσοι ξέρουν ἀπὸ πολιτισμὸ τῶν διαφόρων μερῶν τῆς Ἑλλάδος; Ἀπὸ τὴ δύσκολη αὐτὴ θέση θὰ μᾶς βγάλουν οἱ ἐκπαιδευτικὲς ἐκδρομές. Αὐτὲς ἔξω ἀπὸ τὸ ψυχικὸ ξαναντίωμα, ποὺ θὰ ἔχουν γιὰ ἀποτέλεσμά τους, θὰ μᾶς δώσουν τὴν εὐκαιρία νὰ μάθουμε Γεωγραφία ὅλων τῶν κλάδων, νὰ ζωντανέψομε μέσα μας ὁρισμένα σημεῖα τῆς Ἱστορίας μὲ τὴ γνώση ἠθῶν κ' ἐθίμων κ' ἱστορικῶν τόπων, νὰ πλουτίσομε τὴν πολὺ φτωχὴ ἀπὸ πραγματογνωστικὴ ἄποψη ἐμπειρία μας. Ἔτσι θὰ προσπαθοῦμε λιγότερες φορὲς νὰ ξεφεύγομε μὲ τρόπο ἀπὸ τὴν ὑποχρέωση νὰ ξεδιαλύνομε ἀπορίες τῶν παιδιῶν. Οἱ Κρῆτες συνάδελφοι ποὺ κατόρθωσαν νὴ κάμουν μιὰ ἐκδρομὴ στὴν Πελοπόννησο κ' οἱ ἄλλοι ποὺ γρηγορώτερα εἶχαν κατορθώσει νὰ πᾶνε στὴν Ἑλβετία πολλὰ μποροῦν νὰ μᾶς ποῦν σχετικά.

Τὴν πραγματοποίηση κ' ἐπιτυχία τῶν Ἐκπαιδευτικῶν ἐκδρομῶν ρυθμίζουν διάφοροι παράγοντες, ποὺ ἀνάμεσά τους ἕναν ἀπὸ τοὺς σπουδαιότερους ρόλους, τὸν πρῶτο μποροῦμε νὰ ποῦμε, παίζει **ὁ οἰκονομικός**, αὐτὸς ὁ ἀδυσώπητος ἀντίπαλος ἐδῶ σχὸν τόπο μας τῆς κάθε εὐγενικῆς προσπάθειας. Μὰ ὅταν ἀποχτήσομε **ὅλοι μας συνείδηση τῆς ἀξίας τῶν ἐκπαιδευτικῶν ἐκδρομῶν** καὶ σὰν συνέπειά της τὴ **θέληση** νὰ τις πραγματοποιήσομε, εὐκολοτερα θὰ μπορέσομε νὰ ἐξουδετερώσομε τὴν ἀντίδραση τοῦ οἰκονομικοῦ παράγοντα. Κι' ὅταν λέμε ὅλοι μας, ἐννοοῦμε καὶ τὸ Κράτος καὶ τοὺς Δασκάλους. Νοερὰ βλέπομε πολλοὺς συνοδέλφους νὰ κουνοῦν τὸ κεφάλι τους μὲ τὸ εὔγλωττο σὲ τέτοιες περισσάσεις χαμόγελο. Τοὺς ἀκοῦμε νὰ μᾶς λένε πὼς δὲ μποροῦμε νὰ περιμένομε συνείδηση γιὰ τὴν ἀξία τῶν Ἐκπαιδευτικῶν ἐκδρομῶν ἀπὸ τὸ Κράτος ποὺ ἀφήνει 220.000 παιδιὰ τοῦ Λαοῦ στοὺς δρόμους καὶ 1500 φτωχόπαιδα καὶ φτωχοκόριτσα τελειόφοιτα τοῦ Διδασκαλείου χωρὶς θέση νὰ πεινοῦν, ἐνῶ τὰ μάντρωσε στὰ διδασκαλεῖα μὲ τὴν ἄγραφη συμφωνία νὰ τοὺς δώσῃ θέση. Συμφωνοῦμε ἀπόλυτα μαζί τους. Μιλᾶμε ὅμως καὶ γιὰ τὸ Κράτος, γιατὶ μόνο μὲ τὴ δική μας πρωτοβουλία καὶ θέληση δὲν ὁλοκληρώνεται ἡ λύση τοῦ ζητήματος. Ὡς τόση ὅμως ἡ **παγερὴ** ἀδιαφορία τοῦ Κράτους δὲν πρέπει νὰ σταματήσει κάθε δική μας προσπάθεια· Ἂν εἶνε πολὺ δύσκολο γιὰ ὅλους μας, ἀδύνατο ἀκόμα γιὰ πολλοὺς, νὰ κάμομε μακρυνὲς ἐκπαιδευτικὲς ἐκδρομές, εἶνε κατὰ τὴ γνώμη μας εὔκολο νὰ γνωρίσει ὁ καθένας μας τὴν ἰδιαίτερη πατρίδα του, ὁ Ἠπειρώτης τὴν Ἤπειρο, ὁ Θεσσαλὸς τὴ Θεσσαλία, ὁ Πελοποννήσιος τὴν Πελοπόννησο κλπ. Γιὰ τὴν ὥρα ἂς **θελήσομε** αὐτό. Ἱκανοποιητικὸ θὰ εἶνε, ἂν τὸ κατορθώσομε. Νὰ ἕνα πεδίο κίνησης γιὰ τοὺς Συλλόγους. Οἱ Κρῆτες συνάδελφοι μᾶς ἔδωσαν τὸ παράδειγμα. Δασκάλοι κι' αὐτοὶ κατόρθωσαν νὰ γνωρίσουν τὴν Κρήτη καὶ τὴν Πελοπόννησο. Εἶνε τάχα ἀδύνατο νὰ τοὺς μιμηθοῦμε; Ἂς προσπαθήσομε'

Γιάννενα, Γενάρη 1929

ΒΑΣΙΛΗΣ ΠΑΠΑΣ

ΤΗΛΕΚΗ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ

Διαμαρτυρόμενοι ἐντόνως ἀναβολὴν διορισμοῦ νηπιαγωγοῦ ὀργανικὴν θέσιν Φλαμουριᾶς προϋπαθείσης 176 π. ἔτους πράξεως συβουλίου Ἐδέσσης παρακαλοῦμεν διαταχθῆ Νομαρχία κοινοποιήσει διορισμὸν ἐνδιαφέρομενοι Φεβρουάριον οἰκονομίαι βίρος σλαυοφώνων τέκνωνιας ἀποκρονομεν δεχόμενοι πᾶσαν θυσίαν ἀγανάκτησις κατοίκων δικαία περιφρόνησιν κυβερνήσεως ἐκαγγελθείσης ἀνόρθωσιν παιδείας.

Πρόεδρος Κοινότητος Φλαμουρίας
Δαλῆς.

Η ΔΙΔ. ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ

ΚΑΙ Η ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

Ὁ νεόβγαλτος «Ὑπαλληλικὸς Ἀγῶν» δίνει τὶς στῆλες του σ' ἕνα διστηλο ἄρθρο τοῦ κ. Ε. Ἀνδριώτη μὲ τίτλο: «Ἡ Διδασκαλικὴ Ὁμοσπονδία καὶ ἡ Συνομοσπονδία τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων». Ἀξίζει νὰ τὸ προσέξομε. Κίνει. Ἱστορικὴ ἀνασκόπηση τῆς δράσης τῆς Δ. Ὁμοσπονδίας κ' ἀφήνει νὰ βγοῦν στὸ φῶς ὁμολογίες, ποὺ δείχνουν τὸν καλόπιστο συζητητή. Ἀναγνωρίζει στὴ Δ. Ὁμοσπονδία μιὰ ἀπ' τὶς **ὁμοιογενέστερες** ὑπαλληλικὲς ὀργανώσεις καὶ τὴ **μόνη, ποὺ ἔρχεται σὲ ἐπαφὴ καὶ μπορεῖ νὰ κινήσῃ τὶς λαϊκὲς μάζες. «Ρίχνοντας τότε [1924] τὸν ὄγκο της καὶ τὴ δύναμή της στὸν ἀγῶνα κατὰ τὴν ἀπεργιακὴ ζύμωση συνετέλεσε στὴ δημοσιοϋπαλληλικὴ νίκη»**. Παρακάτω: «**Ἐργάστηκε κι' αὐτὴ γιὰ νὰ ὡριμάσῃ ἡ ἰδέα τῆς ἀφομοίωσης τῶν μισθῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων**». Προχωρώντας ἀναγνωρίζει **τὶς θυσίες τῆς Δ. Ὁμοσπονδίας στὴν Παγκαλικὴ περίοδο καὶ στὸ ἀντίκρισμα τῶν ἐπεμβάσεων Βελέτζα-Νικολούδη ποὺ ἡ ἀντιμετώπισή τους τόνωσε τὸ ἠθικὸ ὅλων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων**». Τῆς ἀναγνωρίζει ἀκόμη πὼς «**πρωτοστάτησε μὲ τὰ μέλη της στὴν ἀναδιοργάνωση τῶν ἐπαρχιακῶν δημοσιοϋπαλληλικῶν συνδέσμων καὶ ἑνώσεων**» κὶ κλείνει τὴν ἀνασκόπηση ἐκεῖ ποῦ ἡ Δ. Ὁμοσπονδία «**ἔπαψε κάθε δράση της μετὰ τὶς ἐκλογὲς ποὺ ἔφεραν στὴν ἀρχὴ τὸ κόμμα τῶν φιλελευθέρων καὶ σήμερα βρίσκεται ἔξω ἀπὸ τὴ συνομοσπονδία τῆ δημοσιοϋπαλληλική**».

Ἀποδῶ καὶ πέρα ὁ κ. Ἀνδριώτης βασανίζεται νὰ ἐξηγήσῃ «**τὸ φαινόμενο τῆς ἀδράνειας** τῆς Διδασκαλικῆς· Ὁμοσπονδίας ὄχι μονάχα στὰ δημοσιοϋπαλληλικὰ ζητήματα γενικὰ ἀλλὰ καὶ στὰ εἰδικὰ ἐπαγγελματικά της ζητήματα». Οἱ ἐξηγήσεις, ποὺ ἀκολουθοῦν τοποθετοῦν τὶς αἰτίες μέσα στὴ Δ. Ὁμοσπονδία καὶ μᾶς κάνουν νὰ συμπερανίνωμε πὼς δὲ σχεῖζει τὴν ἐκλογικὴ ἐπιτυχία τῶν φιλελευθέρων μὲ τὰ αἴτια τῆς «ἀδράνειας» καὶ πὼς τὴν ἀναφέρνει μονάχα τὴν ἐπιτυχία γιὰ τὸ χρονικὸ προσδιορισμὸ τοῦ «φαινόμενου τῆς ἀδράνειας».

Ὁ κ. Ἀνδριώτης ἀποκαλύπτει πὼς τὸ «φαινόμενο τῆς ἀδράνειας» ἔχει τὶς ρίζες του στὴν κρίση ποὺ περνάει ἡ Δ. Ὁμοσπονδία ὕστερα ἀπ' τὴ χρεωκοπία τοῦ δημοτικιστικοῦ ἰδανικοῦ, ποὺ τὴν εἶχε θερμάνη καὶ τῆς χρηστίμεψε κάμποσα χρόνια γιὰ στήριγμα ἰδεολογικό». Ἂν ἦταν σωστὴ μιὰ τέτια ἐξήγηση δὲ θὰ χρειάζεται προσπάθεια παρὰ κάτω γιὰ νὰ φανῆ «**ἡ ἐσφαλμένη ταχτικὴ τοῦ σημερινοῦ της Διοικ. Συμβουλίου ἀπὸ τὸν Ἰούλιο ποὺ πέρασε**». Ὁ ἴδιος ὁ κ. Ἀνδριώτης ὅταν μιλῆ γιὰ ταχτικὴ παραμερίζει τὴν «ἀδράνεια» καὶ τότε μένει φιλολογία καὶ ἡ «κρίση». Τὰ πράματα εἶναι ἁπλά, ὅπως τὰ τοποθετεῖ τελευταῖα ἡ στάση τῆς Δ. Ὁμοσπονδίας ἀπέναντι στὴν Συνομοσπονδία δημοσίων ὑπαλλήλων εἶναι ζήτημα «ἐσφαλμένης ταχτικῆς» τοῦ σημερινοῦ Διοικητικοῦ συμβουλίου.

Γιὰ νὰ προχωρήσομε στὴν ἐξέταση τῆς ταχτικῆς τοῦ Διοικητικοῦ συμβουλίου εἶναι ἀνάγκη νὰ διωρθώσομε μιὰ περικοπὴ τοῦ ἄρθρου τοῦ κ. Ἀνδριώτη «διέταξε (ἡ Δ.Ο.) τοὺς συλλόγους της καὶ τὰ μέλη της νὰ φύγουν ἀπὸ τις ἐπαρχιακὲς δημοσιοϋπαλληλικὲς ἑνώσεις καὶ διακήρυξε πὼς θ' ἀρχίσῃ χωριστὸν ἀγῶνα γιὰ τὴν ἐπέχταση τῆς 3/16». Αὐτὸ δὲν εἶναι σωστό! Τὸ Δ. Συμβούλιο τῆς Δ. Ὁμοσπονδίας ἐρώτησε τοὺς συλλόγους της πῶς θὰ ἀντιμετώπιζε τὴν κατάσταση ποὺ δημιουργοῦσε εἰς βάρος τοῦ κλάδου ἡ παράβαση τῶν ἀποφάσεων τοῦ Β'. Πανυπαλληλικοῦ Συνεδρίου καὶ διέγραψε τὶς συνέπειες ποὺ μποροῦσε νὰ ἔχῃ μιὰ τέτια ἢ τέτια ἀπόφαση τῶν συλλόγων. Ἐπικράτησε ἡ γνώμη νὰ μείνομε στὴ Συνομοσπονδία. Εἰδοποιήσαμε τὸν ἀντιπρόσωπό μας σ' ἐν Ἐκτελεστικὴ ἐπιτροπὴ καὶ πήραμε μέρος στὶς συσκέψεις τῶν ἐκπροσώπων τῶν Ὑπαλληλικῶν Ὀργανώσεων. Δὲν ἔχομε καμιὰ δυσκολία νὰ δεχτοῦμε πὼς ἡ στάση μας μέσα στὶς συσκέψεις αὐτὲς εἶναι «φαινόμενο ἀδρανείας» γιὰ κείνους ποὺ συνηθίσαν μὲ μιὰ Διδ. Ὁμοσπονδία, ποὺ ρίχνει «**τὸν ὄγκο της καὶ τὴ δύναμή της στὸν κοινὸν ἀγῶνα**» κλπ. κλπ. Ὡστόσο τοὺς πληροφορροῦμε πὼς ἡ «ἀδράνεια» εἶναι ἡ μόνη ταχτικὴ ποὺ μᾶς ἔμεινε ὕστερα ἀπ' τὸ μεταχείρισμα ποὺ μᾶς ἔκαμαν. Ὁ ὄγκομας καὶ οἱ θυσίες μας κλπ. χρειάζονται γιὰ ἐξωτερικὴ κατανάλωση· μὰ ὅταν μαζευώμαστε ἐμεῖς κι' ἐμεῖς τότε μᾶς μιλοῦν γιὰ μεγάλη διαβάθμιση γιὰ θερινὲς διακοπές, γιὰ παραδόσεις, γιὰ 180 μέρες δουλειά, γιὰ χωριὰ καὶ δὲν ξέρω τὶ ἄλλο. Ὁ ὄγκος μᾶς γίνεται βραχνάς. Πῶς νὰ συζητήσομε; σὲ τὶ μᾶς χρησιμεύουν καὶ τὰ ἐπιχειρήματα; Μᾶς λέτε ν' ἀγωνιστοῦμε νὰ σᾶς πείσομε. Μὰ τὰ λέτε λοιπὸν αὐτὰ γιατὶ δὲν σᾶς πείθομε; Μᾶς λέτε, πὼς ἔχομε πολλὲς πιθανότητες ἐπιτυχίας γιατὶ θὰ πήραιναν μὲ τὸ μέρος μας ὅλοι οἱ κατώτεροι ὑπάλληλοι. Πῶς τὸ συμπεραίνετε; Ἐμεῖς φωνάζαμε: Νὰ διαβαθμιστοῦν πρῶτα οἱ ἀδιαβάθμιστοι ὑπάλληλοι καὶ νὰ ἐπεκταθοῦν ὕστερα τὰ 3)16, καὶ οἱ ἀδιαβάθμιστοι, ποὺ ἔπαιρναν τὰ 3)16 ἀπαντοῦσαν: Νὰ διαβαθμιστοῦν μόνο οἱ ἀδιαβάθμιστοι καὶ ἔπειτα διανομή. Ἀγωνιστήκαμε κ. Ἀνδριώτη. Μὰ δὲ μποροῦσαμε νὰ σκεπάσομε τὶς φωνές. Κι' ἀπὸ τότε, σιωπήσαμε! Τὸ ἐπιχείρημά μας ἦταν κάπως πειστικό. Πέντε ὧρες ὕστερα ἀπ' τὴν ἀποχώρησή μας ὑπογράφεταν πραχτικὸ νὰ δοθοῦν μὲ νέα αὔξηση οἱ διαβαθμίσεις καὶ τὰ 3)16.

Δὲν πήραμε ἀπόφαση νὰ κάμομε καμιὰ χωριστὴ κίνηση. Πειθαρχήσαμε στὴν ἀπόφαση τῆς Συνομοσπονδίας. Ἀλήθεια ὅμως εἶναι πὼς καὶ χωρὶς ἀπόφαση κάμαμε κάποια χωριστὴ κίνηση, ποὺ

ομοσπονδία ψήφιζαν οἱ ἐκπρόσωποί τους νὰ μὴν τὰ πάρουν γιατὶ θὰ δίνονταν καὶ στοὺς ἐκπαιδευτικοὺς καὶ στὸ Ὑπουργεῖο τῶν Οἰκονομικῶν τὰ ζητοῦσαν χωριστὰ ἀπὸ τοὺς ἄλλους γιατὶ χρειάζονταν μόνο πέντε ἑκατομμύρια!

Γιὰ νὰ τελειώνωμε. Θὰ παρακαλέσωμε τὸν κ. Ἀνδριώτη νὰ ρίξῃ μιὰ ματιὰ καὶ στὴ δύσκολη θέση ποὺ μᾶς; φέρνουν μέσα στὴ Συνομοσπονδία ὅταν μᾶς ἀρνιῶνται ἰσοτιμία. Ἂν ξεκινήσῃ ἀπὸ δῶ ἴσως δὲ χρειαστοῦνε τὸ.. βαθύτερα αἴτια.

Καὶ μιὰ δήλωση: Δὲν εἶμαστε ἀντίθετοι στὴ Συνομοσπονδία. Τὸ Πανυπαλληλικὸ τὸ περιμένομε πῶς καὶ πῶς. Ἐκεῖ θὰ ποῦμε κατὰ ποιὸν τρόπο μᾶς μεταχειρίστηκαν. Γιὰ τὰ εἰδικὰ ἐπαγγελματικά μας ἂς ἔχῃ ὑπομονὴ νὰ ἔρθῃ ἡ Συνέλευσή μας.

ΧΡΗΣΙΜΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΚΑΙ ΟΔΗΓΙΕΣ

Ἔγγραφον

Ὑπουργείου Παιδείας ὑπ' ἀριθ. 130-95 τῆς 22 Μαρτίου 1928.

Πρὸς

τὸν κ. Νομικὸν Σύμβουλον

Διαβιβάζοντες ὑμῖν αἴτησιν τοῦ δημοδιδασκάλου Α. Μ. μετὰ τῶν σχετικῶν πρὸς τὴν ἐν τοῖς Ἐθνικοῖς Οἰκοτροφείοις ὑπηρεσίαν του ἐγγράφων ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσωμεν ὑμᾶς ὅπως εὐαρεστούμενοι γνωμοδοτήσητε ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ἐρωτήματος.

Συμφώνως πρὸς τὸ Ν. Διάταγμα τῆς 26 ἀπριλίου 1926» περὶ διαβαθμίσεως τῶν δημ)λων ἵνα προαχθῇ τις ἀπὸ θέσεως τοῦ ἀκολούθου εἰς τὸν βαθμὸν γραμματέως β' τάξεως ἀπαιτεῖται πενταετὴς εὐδόκιμος ὑπηρεσία ἐν τῷ βαθμῷ τοῦ ἀκολούθου. Ὁ ἀνιφερόμενος Δῆλος καταταχθεὶς ἐν τῷ βαθμῷ τοῦ ἀκολούθου δὲν ἔχει συμπληρωμένην τὴν ἀπαιτούμενην διδασκαλικὴν ὑπηρεσίαν ἔχει ὅμως ὑπηρετήσει ὡς διευθυντὴς τῶν Ἐθνικῶν Ὀρφανοτροφείων Πραβίου καὶ Σερρῶν ἐπὶ βαθμῷ γραμματέως β' τάξεως καὶ ὡς γραμματεὺς α' τάξεως τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Ἱδρύματος Περιθάλψεως ὀρφανῶν καὶ ἄπορων μαθητῶν τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας.

Καὶ ἤδη ἐρωτᾶται δύναται γὰ θεωρηθῇ ὁ χρόνος τῆς ἄνω ὑπηρεσίας του ἐν τοῖς Ἐθνικοῖς Ὀρφανοτροφείοις ὡς χρόνος ὑπηρεσίας δημ)λου ὁπότε οὗτος ἀποκτᾷ τὴν ἀπαιτουμένην πενταετίαν πρὸς προαγωγὴν δεμομένου. ὅτι τὸ περὶ διαβαθμίσεως Ν. Διάταγμα οὐδεμίαν ποιεῖται μνείαν περὶ τῶν ἐν τοῖς Ἐθνικοῖς Ὀρφανοτροφείοις ἐργαζομένων διδασκάλων καὶ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Προνοίας κλπ. διοριζομένων.

Ἀπάντησις

νομικοῦ συμβούλου ὑπ' ἀριθ. 40 τῆς 28 Ἰουνίου 1928.

Ἀπαντῶμενος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 13095 ἐ.ἐ. ὑμέτερον ἔγγραφον ἔχω τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσω, ὅτι ὁ χρόνος τῆς ὡς Διευθυντοῦ Ἐθνικοῦ Ὀρφανοτροφε' υ ὑπηρεσίας τοῦ αἰτοῦντος δέον νὰ τολογισθῇ ὡς χρόνος ὑπηρεσίας δημ. ιδασκάλου, διότι ἀφ' ἑνὸς μὲν συνάγεται ἐκ τοῦ συλλόγου τῶν περὶ τῶν Ὀρφανοτροφείων τούτων νομοθετημάτων, Διαταγμάτων καὶ τῶν ἐκδεδομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως Κανονισμῶν καὶ ὡς ἄλλως εἶναι αὐτόδηλον σκοπὸς τῶν ἱδρυμάτων τούτων εἶναι ἡ ἐκ παραλλήλου περίθαλψις καὶ μόρφωσις (σωματικὴ διάπλασις καὶ ἐν γένει διαπαιδαγώγησις) τῶν ὀρφανῶν υις καὶ τῶν ἐστερημένων ἐπαρκοῦς συγγενικῆς ἀντιλήψεως ἀνηλίκων (ἄρθρον 1 κανονισμοῦ Ἐθνικῶν Ὀρφανοτροφείων) ἐξ οὗ ὁ χαρακτὴρ τῆς ὑπηρεσίας τῶν διευθυντῶν αὐτῶν ἐμφανίζεται ἐξ ἴσου ἐκπαιδευτικὸς καὶ ιοικητικός, ἐξ ἄλλου δὲ καὶ διότι δυ- ἰδικῶν διαταξεων ἀφ' ἑν ὸς μὲν ἔχει καθορισθῇ ἡ πρόσληψις αὐτῶν ἐκ τοῦ κλάδου τῶν Ἐκπαιδευτικῶν (καὶ οὐχὶ διοικητικῶν) λειτουργῶν ἢ ἐκ πτυχιούχων φιλοσοφικῆς σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου ἢ τοῦ διδασκαλείου (ἄρθρ. 1 διάταγμα 30 Σ)βρίου 1922), ἐξ ἄλλου δὲ ἔχει ὑποβληθῇ εἰς αὐτοὺς καὶ ἐξάωρος διδασκαλία τῶν μαθημάτων τῆς εἰδικότητός των (ἄρθρον 15 κεφαλ. 1 ἐδ. Κανονισμοῦ) ἐξ οὗ ἀναμφισβητήτως πλέον ἀποδεικνύεται, ὅτι πρυτανεύων. ἂν μὴ ὁ κύριος χαρακτὴρ τῆς θέσεως ταύτης, εἶναι ὁ ἐκπαιδευτικός.

II.

Ἀλλ' ἂν ταῦτα αὕτως ἔχουσι, δὲν δυνάμεθα ὅμως νὰ δεχθῶμεν τὸ αὐτὸ περὶ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ αἰτοῦντος ὡς γραμματέως τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Ἱδρύματος Περιθάλψεων ὀρφανῶν καὶ ἀπόρων μαθητῶν τῆς Ἀνατολικ Μακεδονίας, καθόσον τὰ καθήκοντα τοῦ γραμματέως τούτου εἶναι καθαρῶς διοικητικά. Ἐὰν ὅμως ἤθελε βεβαιωθῇ ὅτι καὶ ἐπὶ τῇ θέσει ταύτῃ εὑρισκόμενος ὁ αἰτῶν παρεῖχεν τὴν διδασκαλίαν αὐτοῦ εἰς τινὰς μαθητὰς τοῦ Ἱδρύματος δυνάμει εἰδικῆς διαταγῆς (ἰδιαιτέρου διορισμοῦ) τότε ὡς συνετρεχόντων ὁμοίων ὅρων ἐπιτρεπόντων τὴν κατ' ἀναλογίαν ἐφαρμογὴν τῆς σχετικῆς διατάξεως δὰ δεχθῶμεν ὅτι ἡ ὑπηρεσία του αὕτη δύναται νὰ λαγισθῇ ὡς ὑπηρεσία.δημοδιδασκάλου πλὴν ἐκ τοῦ γεγονότος τούτου, τοῦ εἰδικοῦ διορισμοῦ του ἡ ἐκ τῆς εἰδικῆς πρὸς διδασκαλίαν διαταγῆς, οὐχὶ δὲ ἐκ τῆς ἁς τοιούτου γραμματατέως ὑπηρεσίας του καὶ μόνης.

III.

Παρὰ τούτο δέον νὰ τονίσω, ὅτι ἡ εἰς αὐτὸν ὡς Διευθυντὴν ἡ Γραμματέα τοιούτων ἱδρυμάτων ἀπονομὴ ἢ ἀναγνώρισις οἱουδήποτε βαθμοῦ ὑπαλληλικῆς ἱεραρχίας πολιτικοῦ Ὑπουργείου οὐδεμίαν δύναται ν' ἀσκήσῃ ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς σημερινῆς διαβαθμίσεως του ὡς δημοδιδασκάλου ὡς καὶ ἐπὶ τῆς περαιτέρω προαγωγῆς του, ἀμφοτέρων τῶν περιπτώσεων τούτων κανονισθησομένων ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἄλλων ὁρισόντων αὐτοῦ ὡς δημοδιδασκάλου καὶ ἐκ τῆς συνολικῆς ὑπηρεσίας του, εἰς τὴν ὁποίαν θέλει συνυπολογισθῇ καὶ ἡ κατὰ τάνωτέρω λογιστέα.

Ἀπὸ ὅσα γίνονται Κ' ὅσα δὲν γίνονται

Μία ἀναφορὰ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ δημ. σχολείου Σιδηροκάστρου Ὀρέστη Νικολαΐδη. Α'.

«Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω, κ. Ἐπηδεωρητά, ἔκθεσιν περὶ τοῦ Σχολικοῦ μας κήπου. Οὗτος εἶνε περιμανδρωμένος καὶ ἔχει ἔκτασιν 600 τετραγ. μέτρων. Ἔχει διαιρεθῇ εἰς λαχανόκηπον, δεντρόκηπον, καὶ ἀνθόκηπον. Ἐν τῷ λαχανοκήπῳ φυτεύονται τὰ κατὰ περιόδους λαχανικά, ἐν δὲ τῷ δενδροκήπῳ, ὅσεις κατέχει τὸ μεγαλείτερον μέρος τοῦ κήπου καὶ ἔχει χωρισθῇ εἰς 14 πρασιὰς μεγάλας, ὑπάρχουσι τὰ ἑξῆς διετῆ καὶ μονοετῆ δενδρύλλια. α') 600 μυγδαλιὲς εἰς 5 πρασιὰς ἐξ ὧν 3 πρασιαὶ ἔχουσι μύγδαλα συνήθη, μία ἔχει μύγδαλα ἀφρᾶτα μεγάλου μεγέθους ἀποσταλέντα ἡμῖν ἐκ Λακωνίας, καὶ μία πολὺ ἀφρᾶτα μικροῦ μεγέθους, προερχόμενα ἐκ Σάμου καὶ δωρηθέντα παρὰ τῆς κ. Οὐρανίας Ἀγγελάκου, συζύγου τοῦ κ. Εἰρηνοδίκου μας. β') 200 κορυδιὲς εἰς 3 πρασιάς, μὲ καρύδια συνήθη ἐντοπίου παραγωγῆς, γ') 105 ἀκακίες δ') 25 συκιὲς ε') 50 κασχαλιὲς σ') 50 κοκκινοπιπεριές, ζ') 70 καρυδιὲς μὲ ἀφρᾶτο καρύδια. προερχόμενα ἐκ Καρπενησίου καὶ δωρηθέντα παρὰ τοῦ ἐκεῖ ὑπηρετοῦντος δημοδιδασκάλου Θεςφ. Γκούντρα, η') 600 μουριές, τοῦ σκωρου ἀποσταλέντος, κατόπιν ἐγγράφου αἰτήσεώς μας παρὰ τοῦ Γεωργικοῦ Ἐπιμελητηρίου (Σαλαμῶν). Εἰς τὸ μέσον τοῦ κήπου εἶνε μιὰ πορτοκαλιὰ τριετῆς, ἀγορασθεῖσα ἀπὸ τὸ ἀγροκήπιον 11α ρῶν. Τὸν κῆπον κοσμοῦσι γύρωθεν διάφορα καλλωπιστικὰ δένδρα, ἤτοι εὐκάλυπτοι. πασχαλιὲς, ἀκακίες. πεῦκες, λεῦκες, καθὼς καὶ κλήματα διαφορων ποικιλιῶν, φράουλα, κοκκινοκόριθο, κ.τ.λ. Τέλος ὁ ἀνδόκηπος, ὅστις ἀποτελεῖται ἐξ ὀκτὼ πρασινῶν περιέχει πολὺς ποικιλίας ἀνθέων, ἤτοι γαρυφαλιές, ἀγιοδημητριάτικα, δελλινὰ, λυκόστομα, κρινάκια διάφορά, ζαυμπαύλια, γιασεμιά, κατηφέδες, πάγους, ὡραῖο φύλλο, βιολέτες, λειρὶ τοῦ κόκορα, λεβάντες ἡλιους καὶ ἄλλα πολλὰ τῶν ὁποίων τὸ ὄνομα ἀγνοεῖται. Εἰς μίαν πρασιὰν ἔχουσι φυτευθῇ 50 τριαντερφυλλιὲς διαφόρων παραλλαγῶν, χρωμάτων καὶ μεγέθους. Ἐπιπροσθέτως ἔχομεν καὶ 100 γάστρες, τὰς ὁποίας ἐδώρησεν εἰς τὸ σχολεῖον ὁ Σύλλογος τῶν Φιλοδένδρων καὶ εἰς τὰς ὁποίας καλλιεργοῦνται ἄνθη καὶ δεντρύλλια. Δύο κάτοικοι μᾶς ἐδώρησαν καὶ δύο κυψέλας μὲ σμήνη μελισσῶν. τὰς ὁποίας διατηροῦμεν ἐν καλῇ καταστάσει. Τὸ ἓν σμῆναος θὰ τοποθετηθῇ εἰς Εὐρωπαϊκὴν κυψέλην, τὴν ὁποίαν μᾶς ἀπέστειλε τὸ Γεωργικὸν Ἐπιμελητήριον Κολαμῶν. Τοῦτο ἐπίσης μᾶς ἀπέστειλε πρὸ ἡμερῶν κατόπιν αἰτήσεώς μας 10 σκαλιστήρια διαφόρων μεγεθῶν, ἐνίσχυσε δὲ καὶ τὸ ταμεῖόν μας μὲ δωρεὰν πέντε χιλιάδων δραχμῶν.

Ὁ κῆπός μας κατὰ τοὺς θερινοὺς μῆνας ποτίζεται ἀπὸ τὸ ὀλίγον νερὸν τῆς βρίσης τοῦ χωρίου, τὸ ὁποῖον διοχετεύεται ἀπ' τὴν δεξαμενὴν τοῦ κήπου, εὑρισκομένην εἰς τὸ ἄκρον αὐτῶν καὶ χωροῦσαν περὶ τὰς 20 χιλιάδας ὀκάδας. Αὕτη κατασκευάσθη πέρυσι δαπάναις τοῦ ὑποφαινομένου καὶ τοῦ συνυπηρετοῦντος συναδέλφου μου κ. Ἰωάννου Βασιλαπούλου, ὅστις, ὡς ἐντόπιος, κατὰ τὰς θερινὸς διακοπὰς μόνος φροντίζει διὰ τὸ πότισμα καὶ τὴν ἐν γένει περιποίησιν τῶν κήπων».

Β'.

Εἰς τὴν καλῶς περιμαντρομένην αὐλὴν τῶν δημοσίων διδακτηρίων τοῦ σχολείου Ρ. δὲν βλέπει κανεὶς οὔτε μιὰ τριανταφυλλιὰ οὔτε ἄλλο κανένα δεντράκι.

Π. Κωνσταντινόπουλος
Ἐπιθεωρητὴς Τριφυλίας

ΣΤΑΣΙΜΟΤΗΤΑ

Κρίμα στὲς ἐλπίδες καὶ στὲς προσπάθειες μας. Στασιμότης εἰς ἕνα βαθμὸ 10 ὁλόκληρα χρόνια !!! Τί ὄρεξη νἄχῃ κανένας γιὰ νὰ ἐργασθῇ, ὅταν σκέπτεται ὅτι θὰ μαραθῇ. Δὲν μᾶς πῆραν καθόλου ὑπ' ὄψει οἱ εὐλογημένοι ἁρμοδιοι. Δὲν ἔκαναν τοὐλάχιστον τὲς προαγωγὲς κατ' ἐκλογὴ γιὰ νὰ ἐγεννᾶτο ἅμιλλα προόδου μεταξύ μας καὶ συνάμα καὶ κατ' ἀρχαιότητα ;

Ἔτσι λοιπὸν μία μερίδα τοῦ Κλάδου καταδικάζεται καὶ πάλιν εἰς θνησιμότητα. 10 ὁλόκληρα χρόνια σένα βαθμό, σὰν τὸ σκέπτομαι μὲ κυριεύει ἀπελπισία καὶ μὲ πιάνῃ πονοκέφαλος καὶ ἔπειτα...Τί ἐφταίξαμε μεῖς καὶ μᾶς καταδίκασε τόσο ταπεινωτικὰ ὁ Νόμος τῆς Διαβαθμίσεως, μήπως δὲν συμβάλωμε εἰς τὴν καθόλου Παιδείαν ; Μήπως εἴμεθα ἀνάξιοι καὶ ἀκατάλληλοι ; Μήπως ξεχωριζόμεθα ὡς πρὸς τὴν ἐργασία καὶ μᾶς ἐγκατέλειψαν ; Μοῦ φαίνεται ὅτι καὶ μεῖς φροντίζομε γιὰ τὴν ἀνόρθωσι τοῦ Σχολείου μὲ αὐτακάρνησι σύμφωνα μὲ τὰς ὑποδείξεις τῶν κ. κ. Προϊσταμένων μας. Τέλος πάντων μοῦ ἔγινε τὸ ἐπίμαχο τοῦτο ζήτημα τρανὸ σαράκι μὲσ τὴν καρδιά μου καὶ κοὐ τὴν πιέζει σὰν βάρος χιλιάδων ὀκάδων.

Οἱ ἀπόφοιτοι Σχολαρχείων καὶ Γυμνασιακ. τάξεως μέχρι τοῦ 45ου ἔτους μετεκπαιδεύονται σύμφωνα μὲ τὸ νέο Νόμο μὲ ἀποδοχὰς ἐντὸς τριετίας, γιατὶ βρὲ ἀδελφέ, νὰ στερηθῆμε μεῖς τοῦ εὐεργετήματος τούτου καὶ νὰ μείνωμε ἔξω τοῦ Νυμφῶνος ;

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΕΦΡΛΙΜΛΗΣ
Γυμνασιαστὴς

ΠΡΑΚΤΙΚΟΝ

Τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῆς Λέσχης Δ. Ἀνδρου.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει, ὅτι ἡ ἐφημερὶς «Ἀνδριώτης» πλεισιάκις μέχρι τοῦδε ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἐκδόσεώς της μέχρι σήμεσον, ἤτοι ἐπὶ διετίαν, ἐπεδείξατο ἀπέναντι τοῦ Ὑπαλληλικοῦ κόσμου τῆς Ἄνδρου, τόσον τοῦ ὀργανωμένου τοιούτου, ὅσον καὶ τῶν μελῶν αὐτοῦ μεμονωμένως συμπεριφορὰν κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον ἐχθρικνή, πάντως δι' ὑπερβαίνουσαν τὰ ὅρια τοῦ λελογισμένου δημοσιογραφικοῦ ἐλέγχου, διὰ δημοσιευμάτων αὐτῆς ἀβασανίστων καὶ θιγονταν τὴν τε ὑπαλληλικὴν καὶ ἀτομικὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ τὸ γόητρον τῶν ἐνταῦθα δημοσίων ὑπαλλήλων, κατὰ τὸ πλεῖστον δὲ ἀναχριβῶν ὡς λ. χ.

Διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 7, 41, 65, 72, 76 83, 97, 109, 110, 118, κ.λ.π. φύλλων αὐτῆς εἰς ἃ συναντῶνται δημοσιεύματα συκοφαντικὰ ἐναντίον ὑπαλλήλων, ἐκπαιδευτικῶν τῆς ιε Δημοτικῆς καὶ τῆς Μέσης Τηλεγραφικῶν, Οἰκονομικῶν κ. λ π.

ΕΠΕΙΔΗ

Παρὰ τὴν ἀναμφισβήτητον κοινωνικὴν χρησιμότητα τοῦ τοπικοῦ τούτου δημοσιογραφικοῦ ὀργάνου τῆε Ἄνδρου ἣν δὲν δύναται τις βεβαίως νὰ παρίδῃ φρονοῦμεν, ὅτι ἡ τοιαυτη ἀπέναντι τῶν ὑπαλλήλων στάσις αὐτοῦ 1) Εἶναι ἀποτέλεσμα ἀλογίστου δημοσιογραφικῆς ἐνεργείας. 2) Ὅτι τυγχάνει ἀδικαιολόγητος, ἄδικος καὶ ἀσύμφορος πρὸς τὰ συμφέροντα τοῦ τόπου ὧν τὴν ἐξυπηρέτησιν ἐπαγγέλλεται 3) Ὅτι γίνεται πρυξενος βλάβης μᾶλλον ἢ ὠφελείας κοινωνικῆς καὶ Κριτικῆς καὶ 4) Ὅτι θίγει καιρίως τὴν ἀξιοπρέπειαν τῶν Δημοσίων λειτουργῶν Ἄνδρου.

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

Μὴ ἐπιθυμοῦντες νὰ κατέλθωμεν εἰς δικαστικοὺς ἀγῶνας μετὰ τῆς ἐν λόγῳ ἐφημερίδος, οἵτινες ἐνδεχομένως θὰ ἐξῆκτον κοινωνικὰς ἀντιπαθείας, ἀρκούμεθα 1) Νὰ ἀποδοκιμάσωμεν τὴν συμπεριφορὰν ταύτην τῆς ρηθείσης ἐφημερίδος 2) Νὰ συστήσωμεν εἰς πάντας τοὺς λοιποὺς συναδέλφους ὅπως ἐξ ἀλλήλεγγύης λάβωσιν ἀνάλογα μέτρα κατ' αὐτῆς 3) Νὰ διαγορρῶμεν οἱ τυγχάνοντες συνδρομηταὶ αὐτῆς εἰς ἐνδειξιν διαμαρτυρίας καί 4) Νὰ κοινοποιήσωμεν τὴν παροῦσαν εἰς τοὺς λοιποὺς ἐν Ἄνδρῳ συναδέλφους, περιλῆψιν δὲ αὐτῆς εἰς τὰς ἐν Ἀθήναις ἐκδιδομένας; Ἐφημερίδας ΥΠΑΛΛΗΛΙΚΗΝ καὶ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ πρὸς δημοσίευσιν καθὼς καὶ εἰς τὴν ἐνδιαφερομένην Ἐφημερίδα.

Ἐντολῇ τῶν Γενικῆς Συνελεύσεως τῆς 10ης Φεβρουαρίου 1929.

Ὁ Πρόεδρος
κ. ἀ. α.

Ὁ ἀντιπρόεδρος ΝΙΚΛ.ΘΩΜΑΣ
Ὁ γραμματεὺς Ι. ΑΓΓΕΛΟΓΙΑΝΝΗΣ

ΑΠΟ ΤΗ ΒΟΥΛΗ

(Συνεδρία 9-2-29)

Περὶ μετεκπαιδεύσεως τῶν δημοδιδασκάλων ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ.

Ἄρθρον 1

Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρ. 2 τοῦ νόμου 2857 μετεκπαιδευόμενοι ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ δημοδιδάσκαλοι δὲν ἐπιτρέπεται κατὰ τὸν χρόνον τῶν διετῶν σπουδῶν των νὰ ἐγγράφωνται ὡς φοιτηταὶ εἰς Σχολὴν τινα τοῦ Πανεπιστημίου. Ὑποχρεοῦνται δὲ οὗτοι, ὡς καὶ οἱ ἤδη μετεκπαιδευθέντες, μετὰ τὴν λῆψιν τοῦ πτυχίου τῆς μετεκπαιδεύσως νὰ ὑπηρετήσωσιν ἐπὶ πέντε τοὐλάχιστον συνεχῆ ἔτη εἰς δημοτικὰ σχολεῖα ἢ εἰς θέσεις ἐπιθεωρητῶν δημοτικῶν σχολείων, ἐὰν ἤθελον διορισθῇ τοιοῦτοι.

Οἱ μὴ συμμορφούμενοι πρὸς τὴν διάταξιν ταύτην ὑποχρεοῦται νὰ ἀποδώσωσιν εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον τοὺς μισθοὺς οὓς ἔλαβον ὡς μετεκπαιδευόμενοι, εἰσπραττομένους κατὰ τὸν νόμον περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων.

Ἄρθρον 2.

Ἐπιτρέπεται εἰς Ἕλληνας δημοδιδασκάλους πτυχιούχους Διδασκαλείων ὑπηρετοῦντας ἐν Ἀλβανίᾳ, Τουρκίᾳ, Ἀγύπτῳ καὶ Κύπρῳ νὰ μετεκπαιδεύωνται ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν κατόπιν αἰτήσεών των συνυπογεγραμένης καὶ ὑπὸ τῶν Ἐπιτροπῶν ἢ Ἐφορειῶν τῶν σχολείων ἐν οἷς ὑπηρετοῦσιν. Ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ κατ' ἔτος τοὺς πέντε (5).

Ὑφίστανται δὲ καὶ οὗτοι μετὰ τὸ πέρας τῶν διετῶν σπουδῶν των τὰς καθωρισμένας ἐπὶ πτυχίῳ ἐξετάσεις.

Ἄρθρον 3.

Ὁ Διευθυντὴς τῶν σπουδῶν τῶν μετεκπαιδευομένων διδασκάλων λαμβάνει μηνιαῖον ἐπιμίσθιον ἀναλογοῦν πρὸς τὰ 15 ο)ο τοῦ τακτικοῦ μισθοῦ του Οἱ δὲ διδάσκοντες μαθήματα ἐν ἰδιαιτέραις ὥραις λαμβάνουσι δραχμὰς (400) δι' ἑκάστην ὥραν ἐβδομαδιαίας διδασκαλαλίας.

Ἐκ τούτων οἱ διδάσκοντες ἰδιαιτέρας ὥρας πλείονας τῶν τριῶν καθ' ἑβδομάδα, λαμβίνουσιν ἀμοιβὴν διὰ τρεῖς ὥρας.

ΕΚΚΛΗΣΙΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Δὲν πιστεύω νὰ ὑπάρχῃ δημοδιδάσκαλος ἢ Ἐπιθεωρητής, ὁ ὁποῖος νὰ μὴ ἀνέγνωσε τὴν πρὸ ἡμερῶν γενομένην εἰς τὸ Ἐθνικὸν Θέατρον ὑπέροχον διάλεξιν τοῦ Τμηματάρχου τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως Κυρίου Κωνστανταράκη.

Ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἀνέγνωσαν ταύτην καὶ ὅσοι ἀκόμη δὲν ἔπραξαν τοῦτο, πρέπει ἐπισταμένως νὰ μελετήσουν ταύτην καὶ νὰ ἀσχοληθοῦν σοβαρῶς ἐπὶ τῶν δι' αὐτῆς ἐκτεθειμένων. Ὁ εὐθύς, εἰλικρινὴς καὶ ὁ μέχρις ὠμότητος ἀπροσωπόληπτος προϊστάμενος τῆς Λαϊκῆς Παιδείας μετὰ πόνου ψυχῆς καὶ θερμοῦ ἐνδιαφέροντος, τῆς χαρακτηριζούσης δὲ αὐτὸν παρρησίας καὶ θετικότητος ἀνέλυσε καὶ ἀπεικόνισε τὴν ἀθλιωτάτην κατάστασιν τῆς Ἐκπαιδεύσεως ἐνώπιον τοῦ Κυρίου Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας, ὁ ὁποῖος μετὰ προσοχῆς ἐντατικῆς παρηκολούθησεν ὁμιλοῦντα τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως.

Ἡ διάλεξις αὕτη δὲν πρέπει νὰ παραμείνῃ ἄγνωστος. οὔτε ὁ πρωτοπόρος τῶν ἐκπαιδευτικῶν ἰδανικῶν νὰ παραμείνῃ εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν μεμονωμένος, διότι τότε θὰ παρεβάλλετο οὗτος πρὸς τὸν γενναῖον ἐκεῖνον συνταγματάρχην, ὅστις ἐν ὥρᾳ πολέμου, ἀφ' οὗ δι' ἐνθουσιωδῶν λόγων προπαρεσκεύασε τὴν ἐπίθεσιν, ἔδωκε τὸ παράδειγμα τῆς ἐπιθέσεως προχωρήσας πρῶτος πρὸς τὰ ἐχθρικὰ χαρακώματα, δυστυχῶς ὅμως ἀντὶ νὰ περιστοιχίσουν τοῦτον οἱ στρατιῶται αὐτοῦ, παρέμειναν εἰς τὰ ἴδια χαρακώματα χειροκροτοῦντες καὶ ἐπιδοκιμάζοντες μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν εὑρέθησαν αἰχμάλωτοι.

Ἡ διάλεξις αὕτη πρέπει νὰ δημοσιευθῇ ὑφ' ὅλων τῶν Ἐκπαιδευτικῶν περιοδικῶν καὶ ὑπὸ τῶν κυριωτέρων ἐφημερίδων τῆς πρωτευούσης, ὑφ' ὅλων δὲ τῶν ἐπαρχιῶν, οἱ δὲ διδάσκαλοι νὰ ἀνακοινώσουν τὰ ἐν αὐτῇ πρὸς ὁλόκληρον τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν ἀπὸ τῶν μεγάλων τῆς πρωτευούσης μέχρι τῆς τελευταίας καλύβης τοῦ ἀγρότου.

Διότι εἶναι καιρὸς πλέον νὰ ἐξέλθῃ ἐκ τῆς νάρκης ὁ ὑπνώττων καὶ ἀδιαφορῶν διὰ τὰ Ἐκπαιδευτικὰ ζητήματα γονεύς, ὁ ὁποῖος εὐαρέστως μόνον παρακολουθεῖ πᾶσαν περικοπὴν συνεπαγομένην οἰκονομίας, ἔστω καὶ ἂν στρέφεται κατὰ τῆς Παιδείας τοῦ τέκνου αὐτοῦ λησμονῶν ὅτι ἡ Δημοτικὴ Ἐκπαίδευσις εἶναι ὁ πνευματικὸς ἄρτος τῆς συγχρόνου καὶ μελλούσης γενεᾶς:

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον δέον νὰ κινηθῶμεν καὶ Ἐπιθεωρηταὶ καὶ διδάσκαλοι. Ἡ κίνησις ἡμῶν αὕτη δέον νὰ εἶναι τοιαύτη, ὥστε ὄχι μόνον ν' ἀφυπνίσῃ τὴν ἀδιαφοροῦσαν λαϊκὴν τάξιν, ἀλλὰ νὰ προκαλέσῃ τὴν προσοχὴν ὁλοκλήρου τῆς Κοινωνίας, τῆς Βουλῆς καὶ αὐτῆς ἀκόμη τῆς Κυβερνήσεως. Ὑπὸ μίαν τοιαύτην ἐντονον ἐνέργειαν θὰ δύναται νὰ ἀναθαρρήσῃ καὶ ὁ Κύριος Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας, ὁ ὁποῖος διὰ περιδεῶν πάντοτε βημάτων βαδίζει πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τὴν συμπλήρωσιν μιᾶς θέσεως κενῆς ἢ διὰ τὴν ἵδρυσιν ἑνὸς σχολείου, ἀναχωρῶν ἄπρακτος ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον παρὰ τὰς ἐκλιπαρήσεις αὐτοῦ. Τοῦτο δὲ οὐδεὶς δύναται νὰ ἀρνηθῇ, διότι πλεῖστα σχολεῖα εὑρίσκονται ὑπὸ τὴν κατηγορίαν τῆς ἀργίας πρὸς δόξαν καὶ τιμὴν τοῦ συγχρόνου Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ καὶ πρὸς ἐξάπλωσιν τοῦ κύματος τῆς ἀμαθείας, διὰ τὸ ὁποῖον μετατοπίζονται αἱ εὐθύναι ἐπὶ τῆς ράχεως τοῦ ἀτυχοῦς διδασκάλου.

Μία συσσωμάτωσις τοῦ διδασκαλικοῦ κόσμου δὲν ἐνδείκνυται ἁπλῶς ἀλλ' ἐπιβάλλεται ἀμέσως μετὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς γεροουσίας. Πρέπει ὅμως νὰ εἶναι τοσοῦτον ἔντονος καὶ ἀποτελεσματική, ὥστε νὰ φθάσῃ μέχρις αὐτοῦ τούτου τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, ὅστις οὐχὶ μόνον πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν πρὸ τῶν ἐκλογῶν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸν διδασκαλικὸν κόσμον πρὸ τοῦ 1920 ἀκόμη ἔδωκε κατηγορηματικὰς καὶ παρηγόρους ὑποσχέσεις εἰπὼν πρὸς διδασκάλους παραπονουμένους διὰ τὴν διαφορὰν μισθοῦ διδασκάλων καὶ ἀξιωματικῶν ἐπὶ λέξει τὰ ἑξῆς: «Ὑπομονή! οἱ ἀξιωματικοὶ εἶναι τὸ παρόν, οἱ δὲ διδάσκαλοι τὸ μέλλον πολὺ ἀνώτερον τοῦ παρόντος».

Δυστυχῶς ἔκτοτε, ἐὰν ἀφαιρέσῃ τις τὴν πρώτην Δημοκρατικὴν Κυβέρνησιν, ἡ ὁποία εἶχεν ἀποφασίσει, ὅπως ἀποσταλῶσιν εἰς Ἑσπερίαν ἀρκετοὶ ἐκπαιδευτικοὶ λειτουργοί (καὶ ἐκεῖνοι ὅλοι ἐκ τῆς Μέσης) οἱ ὁποῖοι μετὰ ταῦτα ἀνεκλήθησαν διὰ τοὺς περιφήμους λόγους Οἰκονομιῶν, ὄχι μόνον οὐδεμία ἐλήφθη πρόνοια διὰ τὴν βελτίωσιν τοῦ προσωπικοῦ τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως, ἀλλὰ ἀπὸ τῆς μιᾶς ἡμέρας εἰς τὴν ἄλλην χειροτερεύει τοῦτο.

Εἶναι ἐπίκαιρος ἡ φωνὴ τοῦ προϊσταμένου τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως, ἡ ὁποία διερμηνεύει τὸ ψυχικὸν ἄλγος ὁλοκλήρου τοῦ κλάδου. Εἶναι ἐπίσης καιρὸς νὰ παύσωμεν ὅλοι νὰ παρακολουθῶμεν μακρόθεν καὶ μετ' ἀδιαφορίας τὸ καθ' ἡμᾶς. Πρέπει νὰ ἀποδείξωμεν ὅτι ἡ ἐπαγγελματικὴ ἡμῶν συνείδησις ὡρίμασε μέχρι τοιούτου σημείου, ὥστε νὰ μὴ ἀποδεχώμεθα παθητικῶς καὶ μετὰ μοιρολατρείας τὰ μέτρα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἑκάστοτε λαμβάνονται δι' ὅ,τι ἀφορᾷ τὸ ἔργον ἡμῶν.

Ὑπῆρχεν ἐποχή, καθ' ἣν ὁ δημοδιδάσκαλος ἐκρίνετο ἀνίκανος νὰ αὐτοδιοικηθῇ· ἀπεδείχθη ὅμως ὅτι περισσότερον προώδευσεν ἀφ' ὅτου ἐκ τῶν σπλάγχνων αὐτοῦ προέκυψεν ἡ διοίκησις αὐτοῦ. Ἤδη θεωρεῖται ἀνίκανος ὁ δημοδιδάσκαλος καὶ ὁ Ἐπιθεωρητὴς νὰ κρίνῃ τὰ διδακτικὰ βιβλία, τὰ ὁποῖα χειρίζεται καὶ διδάσκει οὗτος, ὅπως ἐπίσης ἀκατάλληλος νὰ συμμετάσχῃ εὐρύτερον τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου, ἔνθα ὁ Ἐπιθεωρητὴς κρίνεται ἀναπολόγητος, διότι ὁ καταρτισμὸς τοῦ Συμβουλίου ἀποκλείει τοῦτον.

Ἀλλὰ τί πρῶτον καὶ τί ὕστερον δύναται νὰ ἀριθμήσῃ τις; Ἐπειδὴ ὅμως δὲν ἔχω τὴν πρόθεσιν νὰ ἀσχολήθω εἰς λεπτομερείας, περιορίζομαι μόνον εἰς τὸ νὰ ἐπαναλάβω τὴν πρότασιν τοῦ Κυρίου Κωνστανταράκι. Ποῖος νὰ παρακληθῇ ὁ Κύριος Ὑπουργὸς ὄχι μόνον νὰ θέσῃ ὑπ' ὄψιν τοῦ κλάδου ὅλα τὰ νομοσχέδια, τὰ ὁποῖα πρόκειται νὰ ψηφισθοῦν, ἀλλὰ πρέπει νὰ συγκληθῇ συνέδριον διδασκάλων καὶ Ἐπιθεωρητῶν ἀμέσως μετὰ τὰς γεροουσιαστικὰς ἐκλογάς, τὸ ὁποῖον ὄχι μόνον νὰ μελετήσῃ τὰ ὑπὸ ψήφισιν νομοσχέδια, ἀλλὰ καὶ νὰ συντάξῃ νέα τοιαῦτα.

Τὸ συνέδριον τοῦτο δὲν θὰ ἀπαιτήσῃ δαπάνας κρατικάς, διότι θὰ ἐκλέξουν αἱ περιφέρειαι ἀντιπροσώπους, τοὺς ὁποίους θὰ ἀποστείλουν. Οἱ ἀντιπρόσωποι δὲ οὗτοι θὰ εἶναι δύο ἐκεῖ, ἔνθα λειτουργοῦν δύο σύλλογοι. Τὰ περιοδικὰ «Διδασκαλικὸν Βῆμα» «Ἑρμῆς» καὶ «Ἐκπαιδευτικὴ» ἀπὸ κοινοῦ θὰ συντρέξουν πᾶσαν κίνησιν τῆς γενικῆς ταύτης συνελεύσεως τῶν διδασκάλων καὶ Ἐπιθεωρητῶν· πᾶσα δὲ διαφορὰ συλλογικῆς φύσεως θὰ τεθῇ ἐκποδὼν μέχρι τῆς ἐπιψηφίσεως τῶν νομοσχεδίων. Ἐὰν δὲ ληφθῇ ἀνάγκη ἐπιτροπῶν, ἃς εἶναι μικραὶ αὗται ἐκ τῶν δύο Ὁμοσπονδιῶν.

Οἱ Ἐπιθεωρηταὶ ἐπίσης πρέπει νὰ ζητήσουν μηνιαίαν ἄδειαν, ἅπαντες δὲ νὰ παρευρεθοῦν εἰς Ἀθήνας κατὰ τὴν 10ην Μαρτίου. Διὰ τὴν ἐνέργειαν ὑπέρχορηγήσεως ἀδείας κλπ. δέον νὰ ἐξουσιοδοτηθῶσιν ἐπὶ τοῦ παρόντος οἱ Ἐπιθεωρηταὶ Ἀθηνῶν, Πειραιῶς, Κορινθίας, Σύρου, Λεβαδείας, νὰ συναντηθοῦν δὲ καὶ νὰ καταστρώσουν τὸ πρόγραμμα τοῦτο.

Ἐν τέλει φρονῶ, ὅτι πρέπει ἢ νὰ ἀποδείξωμεν ὅτι ζῶμεν καὶ ἐνδιαφερόμεθα διὰ τὴν μόρφωσιν τῆς παρούσης καὶ μελλούσης γενεᾶς ἢ ἐὰν δὲν εἴμεθα ἱκανοὶ νὰ πράξωμεν τοῦτο νὰ παραμερίσωμεν ὁμαδικῶς καὶ ἐν συνόλῳ, διότι ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ἡ Ἱστορία καὶ πραγματικότης θὰ καταλογίσῃ εἰς ἡμᾶς ὅτι πάσχομεν ἀπὸ κρητιδισμόν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον οὔτε συμβαίνει οὔτε πρέπει νὰ δοθῇ ἀφορμὴ νὰ πιστευθῇ, διότι διὰ τῆς στάσεως ἡμῶν θὰ βεβαιωθῇ, ὅτι δυνάμεθα νὰ προβάλωμεν ζώσας τὰς ἀρετὰς τοῦ ἐνθουσιασμοῦ, τῆς ἀφοσιώσεως καὶ αὐταπαρνήσεως, τὰς ὁποίας πρόκειται νὰ διδάξωμεν εἰς τὰ τέκνα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, τὰ ὁποῖα δὲν πρέπει νὰ παύσουν νὰ ἀποτελοῦν ἀντικείμενον ἀνωτέρας μερίμνης καὶ φροντίδος ἡμῶν, πρὸς τοὺς ὁποίους οὐδεμία ἐλικὴ ἀμοιβὴ θὰ ἐναπομείνῃ εἰμὴ μόνον ἡ ἠθικὴ εὐχαρίστησις, προερχομένη ἐκ τῆς ἐκπληρώσεως ἑνὸς καθήκοντος καὶ ἡ ἐκ ταύτης ἁρμονία πρὸς τὴν συνείδησίν μας.

Ἂς ἀποδείξωμεν, ὅτι εἴμεθα ἄνθρωποι τῶν ἔργων καὶ οὐχὶ τῶν λόγων, ἀνωτέρας δὲ διανοητικότητος καὶ ζωτικότητος παρ' ὅσον νομίζουν οἱ περὶ ἡμᾶς.

Α. Ν. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ
Ἐπιθ. Δημ. Σχολ. Φθιώτιδος

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΗ

Παρακαλοῦνται οἱ ἀλληλογραφοῦντες μετὰ τοῦ κ. Τζ. Τσαγκιὰ διὰ κινηματογραφικὰς καὶ τυπογραφικὰς μηχανὰς, ὅπως ἐπικοινωνήσουν καὶ τὸ ἀνάλογο γραμματόσημο γιὰ τὴν ἀπάντηση.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Δ. Τόμφορην. — Κατὰ λάθος σᾶς στείλαμε τὰ β.' δδηγό. Μᾶς τὸν ἐπιστρέφετε παρακαλοῦμε.

Γ. Σεργόλιαν.— Γιὰ τῆς 25 δρ. σᾶς βγάλαμε ἀπόδειξη τοῦ «Βήματος» φιλοδωρήματα δὲν δέχεται ὁ ὑπάλληλος τῶν ἀτομικῶν ὑποθέσεων.

Σύλ. Μεσολογγίου.— Στείλαμε ὁ τεύχη τριπλοτύπων ἀποδείξεων «Βήματος».

Ἀπ. Τσέκου.— Δὲν ξέρομε σὲ ποιὰ περιφέρεια εἶναι ἡ Μαυροθάλασσα νὰ σᾶς στέλνομε τὸ φύλλο. Τὶς 100 δραχμὲς πήραμε καὶ βγάλαμε τὴν ἀπ' ἀριθ. 782 ἀπόδειξη. Μὰ τί φταίμε μεῖς ἀφοῦ βαρυέστε νὰ γράψετε τὴν περιφέρειά σας; Ξεβαρεθήκαμε νὰ τὰ λέμε αὐτὰ τὰ πράγματα. Ὕστερα παραπονεῖστε.

Ἀχιλλέαν Μπάρμπαν.— Δὲν φαίνεσται γυαμμένος στὸ Μετοχικὸ Ταμεῖο. Ὑποβάλετε αἴτηση νὰ ζητήσετε ἐγγραφή.

Δ. Ρίζον (Κέρκυρα). — Ἐξεδόθη τὸ ἀντίγραφο ποὺ μᾶς ζητήσατε ἀπὸ τὸ Ὑπουρ. Δικαιοσυνης καὶ ἐστάλη στὸ 22-2-29 στὸν Εἰσαγγελέα Πρωτοδικῶν γιὰ νὰ σᾶς ἐπιδοθῇ.

Εὐστρ. Ἀρματᾶν.— Γιὰ τὴν κράτηση ποὺ μᾶς γράφετε σχετικῶς μὲ τὴν ἄδεια σας πρέπει νὰ ὑποβάλετε αἴτηση στὸ ὑπουργεῖο.

Δημήτρ. Συνάναν.— Κάμετε μιὰ αἴτηση στὸ Ἐλεγκτικὸ Συνέδριο καὶ ζητήσατε πιὸ ὁποιητικὸν στὸ ὁποῖο νὰ φαίνονται ὅλαι αἱ κρατήσεις στὸ Μετοχικὸ Ταμεῖο, τὸ Ἐλεγκτικὸ θὰ διατάξῃ τὴν ἀναθεώρηση τοῦ λ)σμοῦ σας.

Ἀντώνιον Τζαννιδάκην.— Στείλαμε μας αἴτησας πρὸς Μετοχικὸ νὰ τὴν ὑποβάλωμε ζητοῦντες τὴν αὔξηση τοῦ δρου, σὲ ὅλη 14 ὅπως μᾶς γράφετε.

Ἔγγραφά σας σχετικὰ μὲ τὴν μετεκπαίδευσίν σας ἐστάλησαν στὸν Ἐπιθεωρητὴ Θεσ)λίκης στὶς 16-10-28. Ζητήσατε ὁδηγίας.

Σοφίαν Σοιρτσίδου.— Ἀναγνώρησις τῶν ἐπὶ Τουρκοκρατίας ἐτῶν τῆς ὑπηρεσίας σας δὲν γίνεται· θὰ σᾶς στεῖλῃ γρήγορα ἡ ἔγκριση.

Ἀγγελικὴν Εὐαγγέλου.— Δικαιολογητικά σας γιὰ ὑποσήλεια, ἐστάλησαν γιὰ δευτέρα φορὰ στὸν Ἐπιθεωρητὴ πρὸς συμπλήρωσιν, ἀριθ. ἐγγράφου 1412.

Σύνδεσμον Διδυμοτείχου.—σχετικὴ ἐγγραφὴ Κων)τίνου Ποντέδη δὲν ἔγινε ἀκόμη. Ἔγγραφὲς σταμάτησαν λόγῳ ἐλλείψεως προσωπικοῦ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου.

Ἰωάν. Σεργούλιαν.— Ἀναδρομικὴ σας δὲν ἔγινε ἀκόμη ἐλλειψη προσωπικοῦ στὸ Μετοχικό.

Π. Ἠλιάδην.—Πρόκειται περὶ νόμου γιὰ τὴν ἀναγνώριση τῆς Ὑπηρεσίας στὸ διπλάσιο στὶς νέες χώρες.

ΣΤΗΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἀταλάντη Κουτροπούλου 1229, Γ. Συμεών 1230, Κορίνα Νικολαΐδου 1231, Ἑλένη Πέλου 1232, Ἀρισ. Βαφείδου 1233, Ἰωάν. Λοζίδης 1234, Ἀν. Κουκουλιὸς 1235, Εὐγεν. Φραγκοπούλου 1236, Μαρ. Σακελλαρίδου 1237, Διδακτηριακὴ Ἐπιτροπὴ Νικήσανας Πραβίου 1238, Κλεανθ. Πετμεζίδης 1239, Εὐθυμ. Χριστοδουλίδου 1240, Παναγ. Ἀλεξιάδου 1241, Τάρση Βαλαωσιάδου 1242, Ἐριφ. Χαϊδευτοῦ 1243, Βλασ. Δαλαγιαννόπουλος 1244, Παν. Τσιλιγγέρης 1245, Δημ. Ἀγέλαστος 1246, Σπυρ. Κουφῆς 1247, Κωνστ. Παπαδημητρίου 1248, Ἰσαακ Ἀασουσιάδης 1249, Γ. Δογιάνης 1250, Ἄννα Νικολαΐδου 1251, Ἀθηνᾶ Ἀντωνογλου 1252, Κων. Τσουρῆς 1253, Ἄννα Ζάβα 1254, Θωμᾶς Παπακωσταντίνου 1255, Νικ. Πετρόπουλος 1256, Κικὴ Λαγιάτου 1257, Γ. Βασιλόπουλος 1258, Κ. Νοῦτσος 1256, Βασ. Χωρίτης 1260, Θωμ. Παπαρίζος 1261, Β. Πολυχρονιάδης 1262, Σταυρ. Παπαθανασίου 1263 Ἰωάνν. Γιαννοῦκος 1264, Γ. Κάφρας 1265, Χρ. Κορατζαφέρης 1266, Δέδεκινα Ἰωαννίδου 1267, Πάν. Καβαλόπουλας 1268 Ἀθηνᾶ Ραλλη 1269, Δ. Γιωτόπουλος 1270, Χαραλ. Μελᾶς 1271, Χ. Γιάννακόπουλος 1272, Σωτ. Τσάτσαρης 1273.

Η ΖΩΗ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΧΑΛΚΙΔΟΣ

Ἀγαπητοὶ Συνάδελφοι

Τὸ νέο Διοικητικὸ Συμβούλιο στέλνει σὲ ὅλους σας ὁλόθερμους συναδελφικοὺς χαιρετισμοὺς καὶ σᾶς εὐχαριστεῖ ποὺ τὸ τιμήσατε μὲ τὴν ψῆφο σας.

Ὅλοι γνωρίζετε τὴν ἱστορία τοῦ Συλλόγου μας ποὺ δὲν εἶνε καθόλου ἐνθουσιαστική. Τὰ αἴτια τῆς περασμένης κακοδαιμονίας του εἶνε πολλὰ καὶ γνωστὰ καὶ δὲ θ' ἀσχοληθοῦμε μ' αὐτά.

Μαζί μας θὰ ὁμολογήσετε πῶς ὅλοι ἔχομε-ποιός λίγη ποιός πολὺ- εὐθύνη.

Ἀπὸ τώρα καὶ ἐμπρός ἂς ἑνωθοῦμε ψυχικὰ ὅλοι κι' ἂς ἑνώσωμε τὶς προσπάθειές μας γύρω στὴν Ὁμοσπονδία μας νὰ ἐπιτύχωμε τοὺς σκοποὺς τοῦ Κλάδου γιὰ τὸ καλὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ποὺ τὸν ἐκπαιδεύομε καὶ δική μας ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ βελτίωση.

Στὸν ἀῶνα ποὺ ζοῦμε εἶνε ὁλοφάνερο πῶς ὁ ἀγώνας γιὰ τὴ ζωὴ διεξάγεται ὁμαδικὰ ἀπὸ ὅλους. ὅσοι ἀνήκουν στὸ ἴδιο ἐπάγγελμα.

Ἐὰν ἀγνοήσωμε τὴν πραγματικότητα αὐ ἡ, ἂν δὲν ἀποκτήσωμε ὅλοι ἐπαγγελματικὴ συνείδηση—ἀναγκαία προϋπόθεση γιὰ ὁμαδικὴ δράση—θὰ εἴμαστε οἱ ἡττημένοι τῆς ζωῆς.

Γιὰ νὰ μὴ βρεθοῦμε στὴν τραγικὴ αὐτὴ θέση. γιὰ νὰ εἴμαστε συνειδητὰ μέλη τοῦ Συλλόγου εἶνε ἀνάγκη ὁ καθένας μας νὰ εἶνε ἐνεργὸ, ζωντανὸ μέλος.

Νὰ παρακολουθῇ τὴν κίνηση τοῦ Κλάδου, νὰ μελετᾶ τὰ προβλήματα ποὺ παρουσιάζονται, νὰ μορφώνῃ γνώμη καὶ νὰ τὴν κάνῃ γνωστὴ στὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο ποὺ πάνω στὶς γνῶμες τῶν συναδέλφων θὰ στηρίζεται γιὰ νὰ παίρνῃ ἀπόφαση στὸ κάθε σοβαρὸ ζήτημα.

Γι' αὐτὸ εἶνε ἀνάγκη ὅλοι νὰ ἐγγραφῆτε συνδρομητές—ὅσοι δὲν εἶστε—στὸ «Διδασκαλικὸν Βῆμα» ἐκεῖ μπορεῖ ὁ καθένας νὰ παρακολουθῇ, νὰ μελετᾷ τὰ ζητήματα καὶ νὰ μορφώνῃ γνώμη.

Ἡ μηνιαία συνδρομὴ στὸ Σύλλογο εἶνε τόσο λίγη, ποὺ μόνο ἕνας ἀσυγχώρητα ἀδιάφορος θὰ ἀμελοῦσε νὰ τὴν στείλῃ στὸν καιρό της.

Ταχεῖα πληρωμὴ τῆς μηνιαίας συνδρομῆς. Παρακολούθηση τῶν ζητημάτων ποὺ «Διδασκαλικὸν Βῆμα».

Πειθαρχία στὶς ἀποφάσεις τοῦ συνόλου ποὺ ἐκπροσωποῦν τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια. Πρόθυμη συμμετοχὴ σὲ κάθε θυσία ποὺ θὰ ἀπαιτοῦσαν οἱ ἀνάγκες.

Ἑνωμένοι ἔτσι σὲ μιὰ ψυχὴ θὰ πᾶμε μπρὸς μὲ τὴν ἀσάλευτη πίστη στὰ δανικὰ τοῦ κλάδου.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

Δημ. Καμπιώτης, Γεώρ. Χατζῆς, Μαρία Μασούρη, Π. Σπανόπουλος, Ἰωάν. Μανῆς, Ἰωάν. Δούνας, Ἀθ. Τσιτσάρας

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ

Τὸ Δ. Συμβούλιο στὴ συνεδρίαση τῆς 30ης Ἰανουαρίου, χώρια ἀπὸ ἄλλα ζητήματα ποὺ συνεζήτησε, ἀποφάσισε:

11) Νὰ συγκληθῇ γενικὴ Συνέλευση τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου στὶς 2 Μαρτίου ε. ε. γιὰ νὰ συζητήσῃ ἀπάνω στὰ θέματα τῆς ἡμερησίας διάταξης ποὺ ὥρισε ἡ Ὁμοσπονδία γιὰ τὴ ΙΒ γενικὴ Συνέλευση τῆς 30ῆς Ἀπριλίου κ. ε. καὶ νὰ ἐκλεγῇ ἀντιπρόσωπος.

2) Νὰ διοργανωθῇ τὸ βράδυ τῆς 2ας Μαρτίου ε. ε. στὴν Καστορία καὶ στὸ Κινηματοθέατρο τοῦ κ. Δ. Μαυροβίτη Χοροεσπερίδα, γιὰ ἐνίσχυση τοῦ Ταμείου του καὶ γιὰ νὰ ἔρθῃ ὁ Σύλλογος ἀρωγὸς σὲ μερικὲς οἰκογένειες ἀποβιωσάντων καὶ ἀναξιοπαθῶν Συναδέλφων.

Πρόεδρος Συλλόγου

Κ. Παπαδημητρίου

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Π. Μάνιος, Ἀγνὴ Τράχου, ἐμνηστεύθησαν.

Γ. Διάπαντας

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΡΙΚΚΑΛΩΝ - ΚΑΛΑΜΠΑΚΑΣ

Πράξις 46

Ἐν Τρικκάλοις σήμερον τὴν 3ην Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους 1929 ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 11 π.μ. καὶ ἐν μιᾷ αἰθούσῃ τοῦ Α'. δημοτικοῦ σχολείου ἀρρένων συνελθόντα τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου δημοδιδασκάλων Τρικκάλων-Καλαμπάκας εἰς γενικὴν Συνέλευσιν τῇ προσκλήσει τοῦ Προέδρου των πρὸς συζήτησιν τῶν ἑξῆς θεμάτων.

.....

Ἡ συνέλευσις εὑρεθεῖσα ἐν ἀπαρτίᾳ καὶ προβᾶσα εἰς διεξοδικὴν συζήτησιν ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω θεμάτων

Ψηφίζει

1) Τὴν ἀπόδοσιν τοῦ βαθμοῦ εἰσηγητοῦ εἰς πάντας τοὺς ἔχοντας προσόντα προαγωγῆς εἰς τὸν βαθμὸν τοῦτον ἀνεξαρτήτως τῆς θέσεως, εἰς ἣν ὑπηρετοῦν.

2) Τὴν ἀπονομὴν συντάξεως μετὰ 10ετῆ, 15ετῆ, 20ετῆ ὑπηρεσίαν εἰς τὰς διδασκαλίσσας ἀς ἐρχομένας εἰς γάμον καὶ ἀποχωρούσας τῆς ὑπηρεσίας.

3) Τὸν διορισμὸν μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ γραμματέως β' τάξεως καὶ οὐχὶ ἀκολούθου τῶν ἐκ τῶν διδασκαλείων ἐξερχομένων, δεδομένου ὅτι οἱ δημοδιδάσκαλοι ἔχουν νὰ διατρέξουν καθ' ὅλον των τὸν ὑπηρεσιακὸν βίον μόνον τρεῖς βαθμούς· ἤτοι θὰ ἀπέρχωνται τῆς ὑπηρεσίας μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ Εἰσηγητοῦ.

4) Τὴν ἄρσιν τῆς ἀπαγορευτικῆς διατάξεως περὶ προαγωγῶν διὰ τοὺς ἐκπαιδευτικοὺς λειτουργοὺς, ἐφ' ὅσον καὶ εἰς τοὺς ἄλλους ὑπαλλήλους κλάδους ἐνεργοῦνται τοιαῦται.

5) Τὴν ἀπόδοσιν εἰς τοὺς Ἐπιθεωρητὰς τῶν δημοτικῶν σχολείων ὅλων τῶν εὐκολιῶν, τὰς ὁποίας ἔχουν οἱ προϊστάμενοι τῶν ἄλλων ὑπηρεσιῶν (βοηθοῦ, ἐνοικίου γραφείου, γραφικῶν ἐξόδων καὶ ἐξόδων καυσίμου ὕλης διὰ τοὺς Ἐπιθεωρητὰς τῶν βορειοτέρων περιφερειῶν τοῦ Κράτους, κλπ.).

6) Τὴν κατάργησιν τοῦ βαθμοῦ τοῦ Εἰσηγητοῦ διὰ τοὺς Ἐπιθεωρητὰς τῶν δημοτικῶν σχολείων καὶ τὴν ἄμεσον προαγωγὴν ὅλων τῶν ἐχόντων βαθμον Εἰσηγητοῦ Ἐπιθεωρητῶν, διότι δὲν εἶναι ὀρθὸν οὔτε λογικὸν καὶ δίκαιον οἱ προϊστάμενοι τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως νὰ ἔχουν βαθμόν, ὁ ὁποῖος πρὸ πολλοῦ ἔχει καταργηθῇ διὰ τοὺς Ἐπιθεωρητὰς τῶν ἄλλων Δημοσίων ὑπηρεσιῶν.

7) Τὴν ἐπαναφορὰν ἐν ἰσχύει τοῦ νόμου περὶ ὁδοιπορικῶν ἐξόδων διὰ τοὺς μετέχοντας ἐκπαιδευτικῶν συνεδρίων δημοδιδασκάλους.

8) Τὴν ἀπονομὴν συντάξεως τοῦ ἀμέσως ἀνωτέρου βαθμοῦ διὰ τοὺς συμπληροῦν ας τὰ ἔτη τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἀποχωροῦντας ταύτης.

Ἐν τέλει ἡ συνέλευσις παρακαλεῖ ὅπως τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τὸ ἀναδειχθὲν ἐκ τῶν ἐκλογῶν ἐπιδιώξῃ διὰ τῆς Ὁμοσπονδίας τὴν πραγμάτωσιν τοῦ ἀνωτέρω ψηφίσματος κοινοποιοῦν τοῦτο καὶ εἰς τοὺς Βουλευτὰς τῆς περιφερείας, ἵνα ἔχωσι τοῦτο ὑπ' ὄψει κατὰ τὴν προσεχῆ ἐν τῇ Βουλῇ συζήτησιν τῶν ἐκπαιδευτικῶν νομοσχεδίων.

Ἀκριβὲς ἀπόσπασμα

Ἐν Τρικκάλοις τῇ 15 Ἰανουαρίου 1928

Ὁ Πρόεδρος — Ὁ Γραμματεὺς

Ἀν. Λιούμπας — Ε. Ἀδελίδης

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΣΕΡΡΩΝ

Ἀριθ. Ἐγκ. 1

Πρὸς

τοὺς κ. κ. Συναδέλφους

τῆς πεταιφερείας Σερρῶν

Ἐπανεκλεγέντες κατὰ τὴν Γεν. Συνέλευσιν τῆς 28 παρελθ. μηνὸς καὶ ἀναλαμβάνοντες καὶ πάλιν τὰ καθήκοντά μας θεωροῦμεν ὑποχρέωσίν μας νὰ ἀπευθύνωμεν τοὺς συναδελφικοὺς χαιρετισμοὺς πρὸς ὅλους τοὺς συναδέλφους τῆς περιφερείας καὶ νὰ εὐχηθῶμεν εἰς αὐτοὺς εὐτυχισμένον τὸ νέον ἔτος, νὰ συσφίσωμεν δὲ συνάμα, ὅπως ἐπιδειχθῇ μεγαλύτερον ἐνδιαφέρον διὰ τὴν ὀργάνωσίν μας χάριν αὐτῆς ταύτης τῆς ὑπάρξεως τῶν ὀργανώσεών μας, ἐκ τῶν μεχρὶ τοῦδε ἐνεργεσιῶν τῶν ὁποίων πολλὰ τὰ καλὰ εἶδεν ὁ Κλάδος μας.

Ἤδη ἡ ὀργάνωσίς μας καλεῖται εἰς νέους ἀγῶνας διὰ τὴν δικαίαν κατανομὴν τοῦ ποσοῦ τὸ ὁποῖον θ' ἀναγραφῇ εἰς τὸν νέον προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους μεταξὺ τῶν Ὑπαλλήλων κατὰ τὸν προσεχῆ Ἀπρίλιον ὁπότε πρόκειται ν' αὐξηθοῦν πάλιν οἱ μισθοί, διὰ νὰ ἐπιτυχῇ ὅμως εἰς τὰς ἐνεργείας τας ἔχει ἀνάγκην τῆς συνδρομῆς τῶν μελῶν αὐτῆς ἄνευ τῆς ὁποίας οὐδὲν εἶνε δυνατόν νὰ ἐπιτευχθῇ. Διὰ τοῦτο συνιστῶμεν ὅπως οἱ μὲν ἐγγεγραμμένοι ἐξ Ὑμῶν σπεύσωσι νὰ ἀποστείλωσι τὰς συνδρομάς των ἐκ δραχ. 120 διὰ τὸ 1928, οἱ δε μὴ ἐγγεγραμμένοι σπεύσωσι νὰ ἐγγραφῶσιν ἀποστέλλοντες τὸ ἀνωτέρω ποσὸν καὶ δραχμὰς 4 ἐπὶ πλέον διὰ δικαίωμα ἐγγραφῆς, διότι ἄλλως δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ λειτουργήσῃ ὁ Σύλλογος οὔτε καὶ ἡ Ὁμοσπονδία.

Ἡ ἀδιαφορία οὐδὲν τὸ καλὸν δύναται νὰ φέρῃ οὔτε εἶνε δίκαιον καὶ λογικὸν νὰ διατηρῆται ὁ Σύλλογος ὑπὸ ὀλίγων μόνον συναδέλφων. οἱ δὲ λοιποί ν' ἀδιαφορῶσι καὶ ν' ἀπολαμβάνωσι τῶν καλῶν τῶν προερχομένων ἐκ τῶν κόπων καὶ θυσιῶν τῶν ὀλίγων. Πᾶς τις δύναται ν' ἀντιληφθῇ ὁποία τύχη ἀναμένει τὸν Κλάδον μας ἐν περιπτώσει διαλύσεως τῶν ὀργανώσεών μας ἐκ τῆς ἀδιαφορίας τῶν μελῶν. Διὰ τοῦτο συνιστῶμεν ὅπως σπεύσητε νὰ συμμορφωθῆτε πρὸς τ' ἀνωτέρω χάριν τοῦ γενικοῦ ὅσον καὶ ἀτομικοῦ καλοῦ.

Ἐν Σέρραις τῇ 4 Ἰανουαρίου 1928

Ὁ Πρόεδρος — Ἡ Γ. Γραμματεύς

Κ. Πσπαηλιοῦ — Θ. Χατζηδημηνρίου

Τὰ μέλη

Ι. Παπαγεωργίου, Χρ. Κεχαγιᾶς, Εὐπραξία Σταύρου

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ

Φιλόπτωχη Ἀδελφότατα Κυριῶν Καστορίας

Δῶ καὶ κάμποσα χρόνια, ἀρκετὲς ἀλτρουϊστριες Κυρίες τῆς Καστορίας, ἵδρυσαν μιὰ Φιλόπτωχη Ἀδελφότητα γιὰ νὰ ἀνακουφίζουν τοὺς πόνους τῶν φτωχῶν οἰκογενειῶν τῆς Καστοριᾶς. Ἀπὸ τὸν καιρὸ τῆς ἱδρυσής της ὡς μὲ σήμερα, ἡ ἀδελφότητα αὐτή, χώρια ἀπὸ τὶς ἄπορες οἰκογένειες στὶς ὁποῖες δὲν παύει νὰ χορηγῇ τὴ πολύτιμη συνδρομή της, παρέλαβε στὴν ἐνεργετικὴ ἀχτῖνα τῆς δράσης της καὶ τὰ ἄπορα ἀγόρια καὶ κορίτσια τῶν Δημοτικῶν σχολείων.

Κάθε χρόνο βλέπει καθένας τὶς Εὐγενέστατες αὐτὲς Κυρίες, νὰ ἐπισκέπτονται τὰ Δημοτ. Σχολεῖα τῆς Καστοριᾶς καὶ νὰ μοιράζουν διάφορα βοηθήματα. Ἐφέτος μάλιστα ἡ φιλάνθρωπη καὶ χριστιανικοτάτη δράση τῆς Προέδρου τῆς Ἀδελφότητος κ. Ἀνθεμίας Μπατρίνου καὶ τοῦ Δ. Συμβουλίου της πέρασε κάθε ὅριο.

Ἀπὸ τὸν φτωχικὸ Προϋπολογισμὸ. τὸν ὁποῖο σχηματίζουν οἱ φιλότιμες αὐτὲς Κυρίες, ὄχι ἀπὸ κανένα πάγιο ἐπίδομα τοῦ Δήμου, μὰ μονάχα ἀπὸ τὴ συνδρομὴ τῶν μελῶν κι' ἀπὸ κάτι μικροεράνους, ὑπόδυσαν καὶ ἔνδυσαν ὅλα τὰ ξυπόλυτα παιδιὰ τῶν δημοτ. σχολείων κι' ἔτσι τὰ ἔσωσαν ἀπὸ τὸν δριμύτατον φετεινὸ χειμῶνα. Κάθε ἔπαινος καὶ θαυμασμὸς εἶναι λίγος γιὰ ν' ἀνταποκριθῇ στὴ προσπαθεια ποὺ καταβάλλουν οἱ δραστήριες αὐ ἐς Κυρίες καὶ μάλιστα στὴ σημερινὴ ὑλιστικὴ Κοινωνία, στὴν ὁποια ἀμβλύνθηκαν δυστυχῶς τὰ συναισθήματα τῆς συμπαθείας καὶ φιλανθρωπίας.

Εὐχόμεθα νὰ μὴ ἀποκάμουν στὸ θεάρεστο αὐτὸ ἔργο τους, γιὰ τὸ ὁποῖο θὰ ἔχουν τὴν πλώνια εὐγνωμοσύνη καὶ τὶς θερμότερες εὐχὲς τῶν εὐεργετουμένων καθώς καὶ τὰ συγχαρητήρια ἐκείνων ποὺ νιώθουν καλὰ τὴν ὑψηλὴ ἀποστολή των. καὶ τὶς παρακαλοῦμεν νὰ δεχθοῦν καὶ τὶς δικές μας θερμότατες εὐχαριστίες.

Πρόεδρος Διδασκ. Συλλόγου Καστοριάς

Κ. Παπαδημητρίου

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον Κρανιᾶς συγκείμενον ἐκ τοῦ Προέδρου Γ. Τζίμα καὶ τῶν μελῶν Εὐθ. Γώτη, Β. Τσάτου καὶ Ι. Κυραλέου καὶ ἀπόντος τοῦ Κων. Βλαχιώτου, ἡ Σχολικὴ Ἐπιτροπὴ Κρανιᾶς συγκειμένη ἐκ τοῦ Προέδρου Εὐθ. Γώτη καὶ τοῦ μέλους Β. Τσάτου ἀπόντος τοῦ Κων. Βλαχιώτου καὶ ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἐκ τοῦ Προέδρου Π. Στεργίου Κοττίκα καὶ τῶν μελῶν Β. Τσάτσου Ι. Τζώλια καὶ Ἀν. Περιστέρη συνελθόντα εἰς συνεδρίαν σήμερον τὴν 9ην τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ 1929 ἔτους τῇ προσκλήσει τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος καὶ ἀκούσαντα τοῦ Προέδρου ἐξαίρονιες τὰς ἀόκνους καὶ πολυτίμους ὑπηρεσίας ἃς προσφέρουσι οἱ δημοδιδασκαλοι τῆς Κοινότητος κ.κ. Ἀρ. Τσιουμπλέκος καὶ Στέργιος Παντόστης τόσον ἐντὸς τοῦ σχολείου ὅσον καὶ ἐκτὸς αὐτοῦ διὰ τὴν πρόοδον τῶν τέκνων μας καὶ ὅλων ἐν γένει τῶν κατοίκων, διὰ τὴν καταστολὴν τῆς Ρουμανικῆς προπαγάνδας καὶ διὰ τὴν μετ' εὐλαβείας προσέλευσιν τῶν κατοίκων εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ παρακαλέσαντες τὰ μέλη ὅπως ἀπονέμωσι εἰς τοὺς ἐν λόγῳ δημίλους τὴν κοινοτικὴν εὐαρέσκειαν

Ἀποφαίνονται

Ἀπονέμουσι εἰς τοὺς δημ)λους τῆς Κοινότητος κ.κ. Ἀρ. Τοιουμπλέκον καὶ Στέργιον Παντόστην τὴν Κοινοτικὴν εὐαρέσκειαν διὰ τὰς ἀόκνους καὶ πολυτίμους ὑπηρεσίας ἃς προσφέρουσι διὰ τὴν πρόοδον τῶν τέκνων μας, διὸ τὴν πρόοδον τῶν κατοίκων, διὰ τὴν μετ' εὐλαβείας προσέλευσιν πάντων τῶν κατοίκων εἰς τὴν ἐκκλησίαν κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ ἐπισήμους ἑορτάς, διὰ τὴν καταστολὴν τῆς Ρουμανικῆς προπαγάνδας καὶ διὰ τὴν γεωργικὴν μόρφωσιν τῶν κατοίκων γενομένης τακτικὰ διαλέξεως ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς σχολῆς κ. Ἀριστ. Τσιουμπλέκου καὶ ἀναθέτουσι τῷ κ. Προέδρῳ τῆς Κοινότητος ἵνα ἀντίγραφον παρούσης κοινοποιήσῃ πρὸς τοὺς ἀγαπητούς μας δημ)λους, πρὸς τὸν κ. Ἐπιθεωρητὴν τῶν δημοτ. Σχολείων Γρεβενῶν καὶ δημοσιεύσῃ δαπάναις τῆς Κοινότητος εἰς τινα ἐγχώριον ἐφημερίδα καὶ «Διδασκαλικὸν Βῆμα.

Ἀπεφασίσθη ἐγένετο καὶ ὑπογράφεται ὡς ἕπεται.

Τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος — Τὰ μέλη

Γ. ΤΖΙΜΑΣ — Ι. ΚΥΡΑΛΕΟΥ

Β. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΕΥΘΥΜ. ΓΩΤΗΣ

Ἡ Σχολικὴ Ἐπιτροπὴ

Ὁ Πρόεδρος — Τὰ μέλη

ΕΥΘΥΜ. ΓΩΤΗΣ — Β. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ

Ὁ Πρόεδρος

ΠΑΠΑ ΣΤΕΡΓΙΟΣ ΚΟΤΤΙΚΑΣ

Τὰ μέλη

ΙΩΑΝ. ΤΖΟΛΙΑΣ — ΑΝΑΣΤ. ΠΕΡΙΣΤΕΡΗ, Β. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΠΕΝΘΗ

Τὴν 29 Ἰανουαρίου 1929 ἀπεβίωσεν ἡ σύζηγος τοῦ συναδέλφου Γεωργίου Βασιλοπούλου Στλᾶ. Τριφυλίας ἐγκαταλείψασα ἐννέα ἐν ὅλῳ τέκνα ἑπτὰ (7) θήλεα καὶδύο ἄρρενα, ὁμοίως τοῦ ἰδίου συναδέλφου ἀπεβίωσεν ὁ εἰκοσιπενταετὴς υἱός του Ἰωάννης ἀπόφοιτος Γυμνασίου καὶ ἐπιτυχὼν εἰς τὸν διαγωνισμὸν διὰ τελωνιακὸς ὑπάλληλος τὴν 6 Φεβρουαρίου 1929, Συλλυποῦμαι τοῦτον ἐγκαρδίως

Ι. Ἀποστολόπουλος

Καλογερεσὶ—Τριφυλίας.